

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2251**z dne 4. oktobra 2016****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o tehnikah zmanjševanja tveganj za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez kliringa prek centralne nasprotne stranke****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

Ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov ⁽¹⁾ in zlasti člena 11(15) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nasprotne stranke se morajo zaščititi pred kreditnimi izpostavljenostmi do nasprotnih strank v izvedenih finančnih instrumentih tako, da poberejo kritje, kadar kliringa za navedene pogodbe ne izvaja centralna nasprotna stranka. Ta uredba določa standarde za pravočasno, natančno in primerno ločeno izmenjavo zavarovanja s premoženjem. Navedeni standardi bi morali obvezno veljati za zavarovanja s premoženjem, ki jih morajo nasprotne stranke pobrati ali predložiti v skladu s to uredbo. Vendar bi morale nasprotne stranke, ki se strinjajo s pobiranjem ali predložitvijo zavarovanja s premoženjem, ki presega zahteve te uredbe, imeti možnost izbire, ali bodo izmenjale takšno zavarovanje s premoženjem v skladu z navedenimi standardi ali ne.
- (2) Nasprotne stranke, za katere veljajo zahteve člena 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, bi morale upoštevati različne profile tveganja nefinančnih nasprotnih strank, ki ne presegajo praga kliringa, iz člena 10 navedene uredbe, kadar vzpostavljajo svoje postopke obvladovanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje na prostem trgu (v nadaljnjem besedilu: pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC), sklenjene s takšnimi subjekti. Zato je primerno nasprotnim strankam omogočiti, da določijo, ali je treba raven kreditnega tveganja nasprotne stranke, ki ga predstavljajo navedene nefinančne nasprotne stranke, ki ne presegajo praga kliringa, zmanjšati z izmenjavo zavarovanja s premoženjem. Glede na to, da se lahko predpostavlja, da imajo nefinančne nasprotne stranke s sedežem v tretji državi, ki ne bi presegle praga kliringa, če bi imele sedež v Uniji, enake profile tveganja kot nefinančne nasprotne stranke s sedežem v Uniji, ki ne presegajo praga kliringa, bi bilo treba za obe vrsti subjektov uporabiti isti pristop, da se prepreči regulativna arbitraža.
- (3) Nasprotne stranke v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa je treba zaščititi pred tveganjem morebitnega neplačila druge nasprotne stranke. Zato sta za ustrezno obvladovanje tveganj, ki so jim izpostavljene navedene nasprotne stranke, potrebni dve vrsti zavarovanja s premoženjem v obliki kritij. Prva vrsta je gibljivo kritje, ki zaščiti nasprotne stranke pred izpostavljenostmi, povezanimi s tekočo tržno vrednostjo njihovih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC. Druga vrsta je začetno kritje, ki nasprotne stranke zaščiti pred morebitnimi izgubami, ki bi lahko izhajale iz gibanj tržne vrednosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, do katerih je prišlo med zadnjo izmenjavo gibljivega kritja pred neplačilom nasprotne stranke in časom, ko se pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC nadomestijo ali ko se zavaruje ustrezno tveganje.
- (4) Ker lahko imajo centralne nasprotne stranke (v nadaljnjem besedilu: CNS) dovoljenje za opravljanje dejavnosti kot kreditne institucije v skladu z zakonodajo Unije, je treba pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki jih sklenejo navedene CNS, v postopku upravljanja primera neizpolnjevanja obveznosti izvzeti iz zahtev te uredbe, saj se za navedene pogodbe že uporabljajo določbe Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 153/2013 ⁽²⁾, zato se določbe te uredbe zanje ne uporabljajo.

⁽¹⁾ UL L 201, 27.7.2012, str. 1.⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 153/2013 z dne 19. decembra 2012 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede zahtev za centralne nasprotne stranke (UL L 52, 23.2.2013, str. 41).

- (5) Pri pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki vključujejo vnaprejšnje plačilo premije za zagotovitev izvedbe pogodbe, nasprotna stranka, ki prejme plačilo premije (v nadaljnjem besedilu: prodajalec opcije), nima trenutne ali morebitne prihodnje izpostavljenosti do nasprotne stranke. Prav tako je dnevna tekoča tržna vrednost takšnih pogodb že zajeta v plačilu navedene premije. Kadar niz pobotov sestavljajo takšne pozicije v opcijah, bi moral prodajalec opcije torej imeti možnost odločitve, da ne pobere začetnih ali gibljivih kritij za takšne vrste izvedenih finančnih instrumentov OTC, če prodajalec opcije ni izpostavljen nobenemu kreditnemu tveganju. Nasprotna stranka, ki plača premijo (v nadaljnjem besedilu: kupec opcije), pa bi vseeno morala pobrati tako začetna kot gibljiva kritja.
- (6) Čeprav so postopki za reševanje sporov v dvostranskih sporazumih med nasprotnimi strankami uporabni za zmanjševanje trajanja in pogostosti sporov na najnižjo možno raven, bi morale nasprotne stranke najprej pobrati vsaj nesporni znesek v primeru, da je znesek poziva k vplačilu kritja sporen. To bo zmanjšalo tveganje, ki izhaja iz spornih transakcij, in tako zagotovilo, da so pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v možnem obsegu zavarovane.
- (7) Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje med jurisdikcijami, kadar nasprotna stranka s sedežem v Uniji sklene pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa z nasprotno stranko s sedežem v tretji državi, bi se morala začetna in gibljiva kritja izmenjati obojestransko. Za nasprotne stranke s sedežem v Uniji, ki poslujejo z nasprotnimi strankami s sedeži v tretjih državah, bi še vedno morala veljati obveznost ocene pravne izvršljivosti dvostranskih pogodb in učinkovitosti pogodb o ločevanju.
- (8) Nasprotnim strankam je primerno dovoliti, da uporabljajo najnižji znesek prenosa pri izmenjavi zavarovanja s premoženjem, da se zmanjša operativno breme izmenjave manjših zneskov, kadar se izpostavljenosti le malo spremenijo. Vendar bi bilo treba zagotoviti, da se takšen najnižji znesek prenosa uporablja kot operativno sredstvo in ne z namenom, da služi kot nezavarovana kreditna linija med nasprotnima strankama. Zato bi bilo treba določiti najvišjo raven za najnižji znesek prenosa.
- (9) Iz operativnih razlogov bi bilo v nekaterih primerih morda primerneje določiti ločena najnižja zneska prenosa za začetno in gibljivo kritje. V navedenih primerih bi morale biti mogoče, da se nasprotne stranke dogovorijo o ločenih najnižjih zneskih prenosa za gibljivo in začetno kritje. Vendar vsota ločenih najnižjih zneskov prenosov ne bi smela preseči najvišje ravni za najnižji znesek prenosa. Iz praktičnih razlogov bi morale biti mogoče opredeliti najnižji znesek prenosa v valuti, v kateri se kritja običajno izmenjujejo, tudi kadar ta ni euro.
- (10) Nekateri jurisdikcije tretjih držav lahko opredelijo drugačno področje uporabe Uredbe (EU) št. 648/2012 za namene svojih zahtev o izmenjavi zavarovanja s premoženjem v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa. Kadar ta uredba zahteva, da se v izračune kritja za čezmejne nize pobotov vključijo samo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki jih ureja Uredba (EU) št. 648/2012, bi tako nasprotne stranke v drugih jurisdikcijah morda morale podvojiti zahtevane izračune, da bi upoštevale različne opredelitve ali različna področja uporabe produktov v skladu s posameznimi zahtevami po kritju. To bi lahko privedlo do izkrivljanja pri izračunih kritja. Poleg tega bi verjetno povečalo tveganje sporov. Zato bi dovolitev uporabe širšega sklopa produktov v čezmejnih nizih pobotov, ki vključuje vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, za katere se uporablja izmenjava zavarovanja s premoženjem v eni ali drugi jurisdikciji, prispevala k nemotenemu postopku pobiranja kritij. Ta pristop je skladen s ciljem zmanjševanja sistemskega tveganja iz Uredbe (EU) št. 648/2012, saj bi zahteve po kritju veljale za širši nabor produktov.
- (11) Nasprotne stranke se lahko odločijo za pobiranje začetnega kritja v obliki denarnih sredstev, v tem primeru za zavarovanje s premoženjem ne bi smel veljati noben odbitek pod pogojem, da se valuta zavarovanja s premoženjem ujema z valuto, v kateri je izražena pogodba. Vendar če se začetno kritje pobere v obliki denarnih sredstev v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je izražena pogodba, lahko valutna neusklajenost povzroči valutno tveganje. Zato bi se moral za začetna kritja, pobrana v obliki denarnih sredstev v drugi valuti, uporabljati odbitek za valutno neusklajenost. Za gibljivo kritje, pobrano v obliki denarnih sredstev, odbitek v skladu z okvirom BCBS-IOSCO ni potreben, niti takrat, kadar je plačilo izvedeno v valuti, ki se razlikuje od valute pogodbe.

- (12) Pri določanju ravni zahtev po začetnem kritju sta Baselski odbor za bančni nadzor in odbor Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev izrecno upoštevala dva vidika, ki sta razvidna iz njunega okvira „Zahteve po kritju za izvedene finančne instrumente brez centralnega kliringa“ iz marca 2015 (v nadaljnjem besedilu: okvir BCBS-IOSCO). Prvi vidik je razpoložljivost visoko kreditno kakovostnih in likvidnih sredstev, ki krijejo zahteve po začetnem kritju. Drugi je načelo sorazmernosti, saj lahko zahteve po začetnem kritju nesorazmerno prizadenejo manjše finančne in nefinančne nasprotnne stranke. Da bi ohranili enake konkurenčne pogoje, bi ta uredba morala uvesti prag, pod katerim dvema nasprotnima strankama ni treba izmenjati začetnega kritja in ki je popolnoma enak kot v okviru BCBS-IOSCO. To bi bistveno zmanjšalo stroške in operativno breme za manjše udeležence ter odpravilo pomislek o dostopnosti visoko kreditno kakovostnih in likvidnih sredstev, ne da bi se s tem ogrozili splošni cilji Uredbe (EU) št. 648/2012.
- (13) Medtem ko bi bilo treba pragove na ravni skupine vedno izračunati, bi bilo treba investicijske sklade obravnavati kot poseben primer, saj jih lahko upravlja en upravljavec naložb in se lahko zajamejo kot ena skupina. Kadar pa so skladi ločene skupine sredstev in niso zavarovani s premoženjem, zajamčeni ali podprti z drugimi investicijskimi skladi ali s strani upravljavca naložb, so glede tveganja relativno različni od preostanka skupine. Takšne investicijske sklade bi bilo zato treba v skladu z okvirom BCBS-IOSCO pri izračunu pragov obravnavati kot ločene subjekte.
- (14) V zvezi z začetnim kritjem bodo zahteve iz te uredbe verjetno imele merljiv učinek na likvidnost trga, saj sredstev, ki se zagotovijo kot zavarovanje s premoženjem, v času trajanja pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa ni mogoče unovčiti ali drugače ponovno uporabiti. Takšne zahteve predstavljajo znatno spremembo tržne prakse in postavljajo določene operative in praktične izzive, s katerimi se bo treba soočiti, ko bodo nove zahteve začele veljati. Ob upoštevanju tega, da gibljivo kritje že krije realizirana nihanja vrednosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa vse do neplačila, se šteje, da je sorazmerno uporabiti prag 8 milijard EUR v bruto nominalnih zneskih neporavnanih pogodb za uporabo zahtev po začetnem kritju. Ta prag velja na ravni skupine ali, kadar nasprotna stranka ni del skupine, na ravni posameznega subjekta. Skupni bruto nominalni znesek neporavnanih pogodb bi se moral uporabljati kot zadostna referenca glede na to, da je primerna metrika za merjenje velikosti in kompleksnosti portfelja pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa. Je tudi referenca, ki jo je mogoče preprosto spremljati in poročati. Navedeni pragovi so skladni tudi z okvirom BCBS-IOSCO za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa in tako skladni z mednarodnimi standardi.
- (15) Izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb ali nasprotnih strank, ki so stalno ali začasno izvzete ali delno izvzete iz kritja, bi prav tako morale biti vključene v izračun skupnega bruto nominalnega zneska. To je posledica dejstva, da vse pogodbe prispevajo k določitvi velikosti in kompleksnosti portfelja nasprotne stranke. Zato so pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki so lahko izvzete iz zahtev te uredbe, prav tako relevantne za določitev velikosti, obsega in kompleksnosti portfelja nasprotne stranke in bi zato morali biti vključene v izračun pragov.
- (16) Primerno je določiti posebne postopke obvladovanja tveganja za določene vrste pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki kažejo posebne profile tveganja. Predvsem izmenjava gibljivega kritja brez začetnega kritja bi morala skladno z okvirom BCBS-IOSCO šteti kot ustrezna izmenjava zavarovanja s premoženjem za fizično poravnane valutne pogodbe. Ker je mogoče medvalutne zamenjave obrestnih mer razstaviti na zaporedje valutnih terminskih poslov, bi moralo začetno kritje zajemati samo komponento obrestne mere.
- (17) Upoštovati bi bilo treba motnje, s katerimi se spoprijemajo izdajatelji kritih obveznic ali skladi kritnega premoženja pri zagotavljanju zavarovanja. Pod določenimi pogoji zato izdajateljem kritih obveznic ali skladom

kritnega premoženja ne bi bilo treba predložiti zavarovanja. To bi izdajateljem kritih obveznic ali skladom kritnega premoženja omogočilo prožnost, hkrati pa zagotovilo, da so tveganja za njihove nasprotne stranke omejena. Izdajatelji kritih obveznic ali skladi kritnega premoženja se lahko soočajo s pravnimi ovirami pri predložitvi ali pobiranju zavarovanja, ki ni v obliki denarnih sredstev, za začetno ali gibljivo kritje ali pri predložitvi gibljivega kritja v obliki denarnih sredstev, saj je mogoče plačilo gibljivega kritja obravnavati kot terjatev, ki je nadrejena terjatvam imetnikov obveznic, kar lahko povzroči pravno oviro. Podobno je možnost nadomestitve ali umika začetnega kritja mogoče obravnavati kot terjatev, ki je nadrejena terjatvam imetnikov obveznic, kar pomeni enake omejitve. Vendar ni omejitev za izdajatelja kritih obveznic ali sklade kritnega premoženja pri vračilu denarnih sredstev, ki so se predhodno pobrala kot gibljivo kritje. Nasprotne stranke izdajateljev kritih obveznic ali skladov kritnega premoženja bi zato morale predložiti gibljivo kritje v obliki denarnih sredstev in imeti pravico do delnega ali popolnega povračila, izdajatelji kritih obveznic ali skladi kritnega premoženja pa bi morali predložiti gibljivo kritje samo za znesek denarnih sredstev, ki so ga pred tem prejeli.

- (18) Nasprotne stranke bi morale vedno oceniti pravno izvršljivost svojih pogodb o pobotu in ločevanju. Kadar so navedene ocene glede na pravni okvir tretje države negativne, bi morale nasprotne stranke uporabiti druge ureditve, ki se razlikujejo od obojestranske izmenjave kritij. Za zagotovitev skladnosti z mednarodnimi standardi, da bi se izognili temu, da za nasprotne stranke v Uniji trgovanje z nasprotnimi strankami v navedenih jurisdikcijah postane nemogoče, in za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za nasprotne stranke v Uniji je primerno določiti najnižji prag, pod katerim lahko nasprotne stranke trgujejo z nasprotnimi strankami s sedeži v navedenih jurisdikcijah brez izmenjave začetnih ali gibljivih kritij. Kadar imajo nasprotne stranke možnost pobrati kritje in lahko zagotovijo, da je za razliko od pobranega zavarovanja s premoženjem pri predloženem zavarovanju s premoženjem mogoče izpolniti določbe te uredbe, bi se moralo od nasprotne stranke iz Unije vedno zahtevati, da pobere zavarovanje s premoženjem. Izpostavljenosti iz pogodb z nasprotnimi strankami s sedežem v jurisdikcijah tretjih držav, ki niso krite z izmenjavo zavarovanja s premoženjem zaradi pravnih ovir v navedenih jurisdikcijah, bi bilo treba omejiti z določitvijo meje, saj se kapital ne šteje za enakovrednega izmenjavi kritij pri izpostavljenostih, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, in kapitalske zahteve ne veljajo za vse nasprotne stranke, za katere veljajo zahteve po kritju iz te uredbe. To mejo bi bilo treba postaviti tako, da jo je mogoče enostavno izračunati in preveriti. Da bi preprečili nastanek sistemskega tveganja in da bi se izognili temu, da takšna posebna obravnava ustvari možnost izogibanja določbam te uredbe, bi bilo treba mejo določiti na konzervativni ravni. Navedena obravnava bi se štela kot dovolj preudarna, saj obstajajo tudi druge tehnike zmanjševanja tveganja, ki so alternativa kritjem.
- (19) Da bi se zavarovali za primer, ko zavarovanja s premoženjem ni mogoče unovčiti takoj po neplačilu nasprotne stranke, je treba pri izračunu začetnega kritja upoštevati obdobje od zadnje izmenjave zavarovanja s premoženjem za kritje niza pobotov pogodb z nasprotno stranko, ki ne izpolnjuje finančnih obveznosti, do zaključka pogodb in ponovnega zavarovanja pred nastalim tržnim tveganjem. To obdobje je znano kot „obdobje kritja za tveganje“ in je enako orodju iz člena 272(9) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ v zvezi s kreditnim tveganjem nasprotne stranke kreditnih institucij. Ker pa se cilji obeh uredb razlikujejo in ker Uredba (EU) št. 575/2013 določa pravila za izračun obdobja kritja za tveganje samo za namen kapitalskih zahtev, bi ta uredba morala vključiti posebna pravila o obdobju kritja za tveganje, ki se zahtevajo v kontekstu postopkov obvladovanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa. Obdobje kritja za tveganje bi moralo upoštevati postopke, ki jih ta uredba zahteva za izmenjavo kritja.
- (20) Začetno in gibljivo kritje bi bilo treba na splošno izmenjati najpozneje do konca delovnega dneva po dnevu izvršitve. Vendar je podaljšanje obdobja za izmenjavo gibljivega kritja dovoljeno, kadar se to izravna z ustreznim izračunom obdobja kritja za tveganje. Kadar se zahteve po začetnem kritju ne uporabljajo, se podaljšanje lahko dovoli, če je pobran ustrezen znesek dodatnega gibljivega kritja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (21) Pri oblikovanju modelov začetnega kritja in pri izračunu ustreznega obdobja kritja za tveganje bi morale nasprotnne stranke upoštevati potrebo po modelih, ki zajamejo likvidnost trga, število udeležencev na tem trgu in obseg zadevnih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC. Hkrati obstaja potreba po oblikovanju modela, ki ga lahko obe stranki razumeta ter poustvarita in na katerega se lahko opreta pri reševanju sporov. Zato bi bilo treba nasprotnim strankam omogočiti, da kalibrirajo model in izračunajo obdobje kritja za tveganje samo na podlagi tržnih razmer, ne da bi morale prilagoditi svojo oceno značilnostim določenih nasprotnih strank. Iz tega sledi, da se lahko nasprotnne stranke odločijo sprejeti različne modele za izračun zneskov začetnega kritja, ki ga izmenjajo, in da ti zneski začetnega kritja morda ne bodo simetrični.
- (22) Čeprav obstaja potreba po dovolj pogosti ponovni kalibraciji modela začetnega kritja, lahko nova kalibracija pripelje do nepričakovanih ravni zahtev za kritje. Zato bi bilo treba vzpostaviti primerna obdobja, v katerih se lahko kritja še vedno izmenjajo na podlagi predhodne kalibracije. To bi moralo dati nasprotnim strankam dovolj časa, da izpolnijo pozive k doplačilu kritja, ki so rezultat ponovne kalibracije.
- (23) Zavarovanje s premoženjem bi se moralo šteti kot prosto prenosljivo, če v primeru neplačila predložitelja zavarovanja s premoženjem ni regulativnih ali pravnih ovir ali terjatev tretjih oseb, vključno s terjatvami skrbnika, ki je tretja oseba. Vendar nekaterih terjatev, kot so stroški in odhodki, ki so nastali zaradi prenosa zavarovanja s premoženjem, v obliki zastavnih pravic, ki se rutinsko zaračunajo za vse prenosne vrednostne papirje, ne bi smeli šteti kot ovire, saj bi to privedlo do situacije, ko bi se vedno ugotovila ovira.
- (24) Nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem bi morala imeti operativno zmogljivost, da unovči zavarovanje s premoženjem v primeru neplačila predložitelja zavarovanja s premoženjem. Nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem bi morala biti tudi sposobna uporabiti denarne prihodke od unovčenja za sklenitev enakovredne pogodbe z drugo nasprotno stranko ali za zavarovanje pred nastalim tveganjem. Dostop do trga bi zato moral biti pogoj za prejemnika zavarovanja s premoženjem, ki bi mu omogočil, da zavarovanje s premoženjem proda ali gačasno proda v razumnem času. Ta sposobnost bi morala biti neodvisna od predložitelja zavarovanja s premoženjem.
- (25) Pobrano zavarovanje s premoženjem bi moralo imeti dovolj visoko likvidnost in kreditno kakovost, da bi nasprotni stranki prejemnici zavarovanja s premoženjem omogočilo unovčenje pozicij brez izgube zaradi bistvenih sprememb vrednosti v primeru, da druga nasprotna stranka preneha izpolnjevati finančne obveznosti. Kreditna kakovost zavarovanja s premoženjem bi se morala oceniti na podlagi priznanih metodologij, kot so ocene zunanjih bonitetnih agencij. Da bi zmanjšali tveganje samodejnega zanašanja na zunanje bonitetne ocene, bi bilo treba uvesti več dodatnih zaščitnih ukrepov. Navedeni zaščitni ukrepi bi morali vključevati možnost uporabe modela na podlagi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: model IRB) in možnost odložitve nadomestitve zavarovanja s premoženjem, ki postane neprimerno zaradi znižanja bonitetne ocene, z namenom učinkovitega zmanjševanja nesorazmernih učinkov, do katerih lahko pride zaradi pretiranega zanašanja na zunanje bonitetne ocene.
- (26) Čeprav odbitki zmanjšajo tveganje, da pobrano zavarovanje s premoženjem ne bo pokrilo potreb po kritju v času finančnih težav, so pri sprejemanju zavarovanja, ki ni v obliki denarnih sredstev, potrebni tudi drugi instrumenti za zmanjševanje tveganja za zagotavljanje, da je zavarovanje s premoženjem mogoče učinkovito unovčiti. Nasprotnne stranke bi morale zlasti zagotoviti, da je pobrano zavarovanje s premoženjem ustrezno razpršeno v smislu posameznih izdajateljev, vrst izdajateljev in razredov sredstev.
- (27) Učinek unovčenja zavarovanja s premoženjem, ki ga predložijo nasprotnne stranke, ki niso sistemsko pomembne, je omejen. Poleg tega bi lahko meje koncentracije za začetno kritje obremenile nasprotnne stranke z majhnimi portfelji izvedenih finančnih instrumentov OTC, saj lahko imajo na voljo le omejen obseg primerne zavarovanja s premoženjem, ki ga lahko predložijo. Zato kljub temu, da je razpršitev zavarovanja s premoženjem veljaven instrument za zmanjševanje tveganja, nasprotnim strankam, ki niso sistemsko pomembne, ne bi bilo treba razpršiti zavarovanja s premoženjem. Po drugi strani bi morale sistemsko pomembne finančne institucije in druge nasprotnne stranke z velikimi portfelji izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki medsebojno poslujejo, uporabiti meje koncentracije vsaj pri začetnem kritju, vključno v zvezi s primernim zavarovanjem s premoženjem, ki ga predstavljajo državni dolžniški vrednostni papirji držav članic. Navedene nasprotnne stranke

so dovolj razvite, da lahko pretvorijo zavarovanje s premoženjem ali dostopajo do več trgov in izdajateljev ter predloženo zavarovanje s premoženjem tako zadosti razpršijo. Člen 131 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ zagotavlja opredelitev institucij kot sistemsko pomembnih v skladu s pravom Unije. Vendar bi moral biti glede na široko področje uporabe Uredbe (EU) št. 648/2012 uveden kvantitativni prag, tako da bi zahteve za meje koncentracije veljale tudi za nasprotnne stranke, ki morda ne spadajo v obstoječe razvrstitve sistemsko pomembnih institucij, vendar bi zanje kljub temu morale veljati meje koncentracije zaradi velikosti njihovih portfeljev izvedenih finančnih instrumentov OTC.

- (28) Za pokojninske sheme veljajo zahteve po dvostranskem zavarovanju s premoženjem. Vendar se je pomembno izogniti pretiranim obremenitvam za pričakovane rezultate navedenih shem in posledično za pokojninske prihodke bodočih upokojencev, ki izhajajo iz takih zahtev. Obveznosti pokojninskih shem do upokojencev so denominirane v lokalnih valutah, zato morajo biti njihove naložbe denominirane v isti valuti, da bi se izognili stroškom in tveganju valutnih neuskkljenosti. Zato je ustrezno določiti, da se meje koncentracije ne uporabljajo za pokojninske sheme na enak način kot za druge nasprotnne stranke. Vendar je pomembno, da so vzpostavljeni ustrezni postopki obvladovanja tveganja za spremljanje in obravnavo morebitnih tveganj koncentracije, ki nastanejo zaradi te posebne ureditve. Uporabo teh določb v zvezi s pokojninskimi shemami bi bilo treba spremljati in pregledati glede na dogajanje na trgu.
- (29) Težave pri ločevanju zavarovanja z denarnimi sredstvi bi bilo treba priznati tako, da se nasprotnim strankam dovoli predložitev omejenega zneska začetnega kritja v obliki denarnih sredstev in tako, da se skrbnikom dovoli ponovno investiranje tega zavarovanja z denarnimi sredstvi. Vendar so denarna sredstva, ki jih poseduje skrbnik, obveznost, ki jo ima skrbnik do nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja s premoženjem, kar ustvari kreditno tveganje za nasprotno stranko predložiteljico zavarovanja s premoženjem. Da bi zmanjšali sistemsko tveganje, bi morale za uporabo denarnih sredstev kot začetnega kritja veljati zahteve po razpršitvi vsaj za sistemsko pomembne institucije. Od sistemsko pomembnih institucij bi se morale zahtevati, da omejijo znesek pobranega začetnega kritja v obliki denarnih sredstev ali da razpršijo izpostavljenosti tako, da uporabijo več kot enega skrbnika.
- (30) Vrednost zavarovanja s premoženjem ne bi smela kazati pomembne pozitivne korelacije s kreditno sposobnostjo predložitelja zavarovanja s premoženjem ali vrednostjo osnovnega portfelja izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa, saj bi to ogrozilo učinkovitost zaščite, ki jo ponuja pobrano zavarovanje s premoženjem. Zato se vrednostni papirji, ki jih izda predložitelj zavarovanja s premoženjem ali njegovi povezani subjekti, ne bi smeli sprejeti kot zavarovanje s premoženjem. Nasprotnne stranke bi morale tudi spremljati, ali za pobrano zavarovanje s premoženjem ne veljajo druge oblike tveganja neugodnih gibanj.
- (31) Nasprotna stranka, ki izpolnjuje obveznosti, bi morala imeti možnost, da sredstva, pobrana kot zavarovanje s premoženjem za začetno ali giblivo kritje, noviči v dovolj kratkem času, da se zaščiti pred izgubami iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v primeru neplačila nasprotne stranke. Navedena sredstva bi zato morala biti visoko likvidna in ne bi smela biti izpostavljena prevelikemu kreditnemu, tržnemu ali valutnemu tveganju. V obsegu, v katerem je vrednost zavarovanja s premoženjem izpostavljena navedenim tveganjem, bi bilo treba uporabiti ustrezne odbitke, ki upoštevajo tveganja.
- (32) Da bi zagotovili pravočasen prenos zavarovanja s premoženjem, bi morale nasprotnne stranke imeti vzpostavljene učinkovite operativne postopke. To zahteva, da so postopki za dvostransko izmenjavo zavarovanja s premoženjem dovolj podrobni, pregledni in trdni. Če se nasprotni stranki ne uspeja dogovoriti o operativnem okviru za učinkovit izračun, obveščanje in zaključevanje pozivov k vplačilu kritja ter ga vzpostaviti, lahko to pripelje do sporov in neuspešnih izmenjav zavarovanja s premoženjem, ki privedejo do nezavarovanih izpostavljenosti v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC. Zato je bistveno, da nasprotnne stranke določijo jasne notranje politike in standarde v zvezi s prenosi zavarovanja s premoženjem. Vsako odstopanje od teh politik bi morali natančno pregledati vsi zadevni notranji deležniki, ki morajo odobriti ta odstopanja. Poleg tega bi bilo treba zanesljivo, takoj in sistematično pravilno evidentirati vse veljavne pogoje v zvezi z operativno izmenjavo zavarovanja s premoženjem.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (33) Nasprotni stranki, ki sklepata pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, bi morali skleniti pogodbo o izmenjavi zavarovanja s premoženjem, da se zagotovi pravna varnost. Posledično bi morala pogodba o izmenjavi zavarovanja s premoženjem vključevati vse glavne pravice in obveznosti nasprotnih strank, ki veljajo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa.
- (34) Zavarovanje s premoženjem štiti nasprotno stranko prejemnico zavarovanja s premoženjem v primeru neplačila nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja s premoženjem. Vendar sta obe nasprotni stranki odgovorni tudi za to, da zagotovita, da način, na katerega se pobrano zavarovanje s premoženjem poseduje, ne poveča tveganja izgube presežnega predloženega zavarovanja s premoženjem za nasprotno stranko predložiteljico v primeru, da nasprotna stranka prejemnica preneha izpolnjevati finančne obveznosti. Zaradi tega bi morali dvostranski sporazumi med nasprotnimi strankami obema nasprotnima strankama dovoljevati pravočasen dostop do zavarovanja s premoženjem, kadar imajo pravico do tega, zato so potrebna pravila o ločevanju in pravila, ki zagotavljajo oceno učinkovitosti tega vidika pogodbe, ob upoštevanju pravnih ovir in tržnih praks vsake jurisdikcije.
- (35) Ponovna zastava ali ponovna uporaba zavarovanja s premoženjem, pobranega kot začetno kritje, bi v primeru neplačila povzročila nova tveganja za nasprotne stranke zaradi terjatev tretjih oseb, ki obremenjujejo sredstva. Pravni in operativni zapleti bi lahko zadržali vračilo zavarovanja s premoženjem v primeru neplačila prvotnega prejemnika zavarovanja s premoženjem ali tretje osebe ali ga onemogočili. Da bi ohranili učinkovitost okvira in zagotovili ustrezno zmanjševanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, bi morala biti ponovna zastava ali ponovna uporaba zavarovanja s premoženjem, pobranega kot začetno kritje, prepovedana.
- (36) Zaradi težav pri ločevanju denarnih sredstev, trenutnih praks pri izmenjavi zavarovanja z denarnimi sredstvi v nekaterih jurisdikcijah in potrebe po zanašanju na denarna sredstva namesto na vrednostne papirje v nekaterih okoliščinah, v katerih lahko prenos vrednostnih papirjev omejujejo operativne ovire, bi morala zavarovanje z denarnimi sredstvi, pobrano kot začetno kritje, vedno posedovati centralna banka ali kreditna institucija tretje osebe, saj to zagotavlja ločitev od dveh nasprotnih strank v pogodbi. Da bi zagotovili takšno ločitev, kreditna institucija tretje osebe ne bi smela pripadati isti skupini kot katera koli od nasprotnih strank.
- (37) Kadar nasprotna stranka zadevni pristojni organ obvesti, da namerava izkoristiti izjemo za transakcije znotraj skupine, mora za to, da lahko pristojni organ odloči, ali so izpolnjeni pogoji za izvzetje, predložiti popoln spis, vključno z vsemi relevantnimi informacijami, ki so potrebne, da lahko pristojni organ zaključi oceno.
- (38) Da se lahko za skupino smatra, da ima dovolj zanesljive in trdne postopke obvladovanja tveganja, mora biti izpolnjenih več pogojev. Skupina mora zagotoviti redno spremljanje izpostavljenosti znotraj skupine in zagotoviti pravočasno poravnavo obveznosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC znotraj skupine, na podlagi orodij za spremljanje in zagotavljanje likvidnosti na ravni skupine, ki so skladna s kompleksnostjo transakcij znotraj skupine.
- (39) Da bi se lahko uporabilo izvzetje za transakcije znotraj skupine, je treba zagotoviti, da nobene zakonodajne, regulativne, upravne ali druge obvezne določbe veljavnega prava ne morejo pravno preprečiti nasprotnim strankam znotraj skupine, da izpolnijo svoje obveznosti prenosa sredstev ali poplačila obveznosti ali vrednostnih papirjev v skladu s pogoji transakcij znotraj skupine. Podobno pri nasprotnih strankah znotraj skupine ali skupini ne bi smele obstajati operativne ali poslovne prakse, ki bi lahko povzročile, da ne bi bila na voljo sredstva za izpolnitev plačilnih obveznosti, ko te zapadejo, ali da ne bi bil možen takojšen elektronski prenos sredstev.
- (40) Ta uredba vključuje več podrobnih zahtev, ki jih mora skupina izpolnjevati, da se ji odobri izvzetje iz predložitve kritja za transakcije znotraj skupine. Poleg teh zahtev mora skupina, kadar ima ena od dveh nasprotnih strank v skupini sedež v tretji državi, za katero ugotavljanje enakovrednosti v skladu s členom 13(2) Uredbe (EU) št. 648/2012 še ni opravljeno, izmenjati gibljiva in ustrezno ločena začetna kritja za vse transakcije znotraj skupine s podrejenimi podjetji v teh tretjih državah. Da bi preprečili nesorazmerno uporabo zahtev po kritju in

upoštevali podobne zahteve za obveznosti kliringa, bi morala ta uredba zagotoviti poznejše izvajanje te zahteve. Tako bi zagotovili dovolj časa za dokončanje postopka ugotavljanja enakovrednosti, pri čemer od skupin s podrejenimi podjetji s sedeži v tretjih državah ne bi zahtevali neučinkovite razporeditve virov.

- (41) Ob upoštevanju načela sorazmernosti bi morale nasprotne stranke, ki imajo manjše portfelje in posledično na splošno manjši obseg poslovanja, imeti več časa za prilagoditev svojih notranjih sistemov in postopkov, da bodo izpolnile zahteve te uredbe. Da bi dosegli ustrezno ravnotežje med zmanjševanjem tveganj, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, in sorazmerno uporabo te uredbe ter dosegli mednarodno skladnost in zmanjšali možnost regulativne arbitraže s ciljem preprečevanja motenj na trgu, je potrebno obdobje za postopno uvedbo zahtev. Obdobje za postopno uvedbo zahtev, ki jih uvaja ta uredba, upošteva časovni načrt, sprejet v okviru BCBS-IOSCO, ki je bil oblikovan ob upoštevanju kvantitativne ocene učinka, ki je vključevala kreditne institucije iz Unije.
- (42) Delegirana uredba Komisije (*) določa opredelitev fizično poravnanih valutnih terminskih poslov znotraj Unije. Vendar v tem trenutku navedena opredelitev še ne velja in navedeni produkti so v Uniji opredeljeni neenotno. Da bi se izognili ustvarjanju neenakih konkurenčnih pogojev znotraj Unije, je zato treba uporabo ustreznih tehnik zmanjševanja tveganja uskladiti z datumom začetka uporabe zadevnega delegiranega akta. Določen je tudi datum, na katerega bi morale zadevne zahteve začeti veljati v vsakem primeru, da bi se izognili zamudam pri uvedbi tehnik zmanjševanja tveganja.
- (43) Da bi se izognili razdrobljenosti trga in zagotovili enake konkurenčne pogoje za nasprotne stranke iz Unije s sedežem v Uniji na globalni ravni ter ob upoštevanju dejstva, da v nekaterih jurisdikcijah za izmenjavo gibljivega in začetnega kritja za opcije na delnice posamezne družbe in opcije na delniške indekse ne veljajo enakovredne zahteve po kritju, bi bilo treba obravnavo navedenih produktov uvesti postopno. To obdobje postopnega uvajanja bo zagotovilo čas za spremljanje regulativnega razvoja v drugih jurisdikcijah in za zagotavljanje, da so v Uniji vzpostavljene ustrezne zahteve za zmanjševanje kreditnega tveganja nasprotne stranke glede takih pogodb, hkrati pa se bodo zmanjšale možnosti za regulativno arbitražo.
- (44) Zaradi pravne varnosti in za preprečevanje morebitnih motenj na trgu je primerno pojasniti obravnavo obstoječih pogodb.
- (45) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki so jih Komisiji predložili Evropski bančni organ, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge.
- (46) Evropski bančni organ, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge so izvedli javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirali morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosili za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, interesno skupino za zavarovanja in pozavarovanja ter interesno skupino za poklicne pokojninske sklade, ustanovljeni v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, in interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (47) V skladu s postopkom iz petega, šestega in sedmega pododstavka člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010, iz petega, šestega in sedmega pododstavka člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1095/2010 ter petega, šestega in sedmega

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

pododstavka člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1094/2010 ta uredba vključuje spremembe osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ki so jih Komisiji v obliki uradnega mnenja ponovno predložili Evropski bančni organ, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge na podlagi sprememb, ki jih je predlagala Komisija –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE O POSTOPKIH OBVLADOVANJA TVEGANJA

ODDELEK 1

Opredelitve pojmov in splošne zahteve

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „začetno kritje“ pomeni zavarovanje s premoženjem, ki ga nasprotna stranka pobere za kritje trenutne in morebitne prihodnje izpostavljenosti v obdobju med zadnjim pobiranjem kritja in unovčenjem pozicij ali varovanjem pred tržnim tveganjem po neplačilu druge nasprotne stranke;
- (2) „gibljivo kritje“ pomeni zavarovanje s premoženjem, ki ga nasprotna stranka pobere, da upošteva rezultate dnevnega vrednotenja zapadlih pogodb iz člena 11(2) Uredbe (EU) št. 648/2012 po tekočih tržnih cenah ali po notranjem modelu;
- (3) „niz pobotov“ pomeni niz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje zunaj organiziranega trga (v nadaljnjem besedilu: izvedeni finančni instrumenti OTC) brez opravljenega centralnega kliringa med dvema nasprotnima strankama, za katerega velja pravno izvršljiva dvostranska pogodba o pobotu.

Člen 2

Splošne zahteve

1. Nasprotne stranke vzpostavijo, uporabljajo in evidentirajo postopke obvladovanja tveganja za izmenjavo zavarovanja s premoženjem za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa.
2. Postopki obvladovanja tveganja iz odstavka 1 vključujejo postopke, ki zagotavljajo ali določajo naslednje:
 - (a) ustreznost zavarovanja s premoženjem za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v skladu z oddelkom 2;
 - (b) izračun in pobiranje kritja s premoženjem za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v skladu z oddelkom 3;
 - (c) upravljanje in ločevanje zavarovanja s premoženjem za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v skladu z oddelkom 5;
 - (d) izračun prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem v skladu z oddelkom 6;
 - (e) izmenjavo informacij med nasprotnima strankama ter dovoljenje za izvzetja iz postopkov obvladovanja tveganja, kot so določeni v odstavku 1, in evidenco o njih;
 - (f) poročanje o izvzetjih iz poglavja II višjemu vodstvu;
 - (g) pogoje vseh pogodb, ki jih morajo skleniti nasprotne stranke najpozneje v trenutku, ko je sklenjena pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, vključno s pogoji pogodbe o pobotu in pogoji pogodbe o izmenjavi zavarovanja s premoženjem v skladu s členom 3;

- (h) redno preverjanje likvidnosti zavarovanja s premoženjem, ki se izmenja;
- (i) pravočasno ponovno prisvojitve zavarovanja s premoženjem s strani nasprotne stranke prejemnice v primeru neplačila nasprotne stranke predložiteljice, in
- (j) redno spremljanje izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki so transakcije znotraj skupine, in pravočasno poravnavo obveznosti, ki izhajajo iz teh pogodb.

Za namene točke (g) prvega pododstavka pogoji pogodb vsebujejo vse vidike v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz vsake pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, in vsaj naslednje:

- (a) vse plačilne obveznosti, ki nastanejo med nasprotnima strankama;
- (b) pogoje za pobot plačilnih obveznosti;
- (c) primere neplačila ali druge primere prenehanja pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa;
- (d) vse metode izračuna, ki se uporabljajo v zvezi s plačilnimi obveznostmi;
- (e) pogoje za pobot plačilnih obveznosti ob prenehanju;
- (f) prenos pravic in obveznosti ob prenehanju;
- (g) pravo, ki se uporablja za transakcije v okviru pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa.

3. Kadar nasprotne stranke sklenejo pogodbo o pobotu ali izmenjavi zavarovanja s premoženjem, izvedejo neodvisni pravni pregled izvršljivosti teh pogodb. Takšen pregled lahko izvede notranja neodvisna služba ali neodvisna tretja oseba.

Šteje se, da je zahteva po izvedbi pregleda iz prvega pododstavka pri pogodbi o pobotu izpolnjena, če je ta pogodba priznana v skladu s členom 296 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Nasprotne stranke vzpostavijo politike za stalno ocenjevanje izvršljivosti pogodb o pobotu in izmenjavi zavarovanja s premoženjem, ki jih sklenejo.

5. Postopki obvladovanja tveganja iz odstavka 1 se preverjajo, pregledujejo in posodablajo po potrebi in vsaj enkrat na leto.

6. Nasprotne stranke, ki uporabljajo model začetnega kritja v skladu z oddelkom 4, pristojnim organom kadar koli na zahtevo predložijo vso dokumentacijo v zvezi s postopki obvladovanja tveganja iz odstavka 2(b).

Člen 3

Pogodba o izmenjavi zavarovanja s premoženjem

Pogodba o izmenjavi zavarovanja s premoženjem iz točke (g) prvega pododstavka člena 2(2) vključuje vsaj naslednje pogoje:

- (a) ravni in vrsto zahtevanega zavarovanja s premoženjem;
- (b) ureditve ločevanja;
- (c) niz pobotov, na katerega se nanaša izmenjava zavarovanja s premoženjem;
- (d) postopke za obveščanje, potrjevanje in prilagajanje pozivov k doplačilu kritja;
- (e) postopke za poravnavo pozivov k doplačilu kritja za vsako vrsto primerne zavarovanja s premoženjem;

- (f) postopke, metode, časovne okvire in razporeditev odgovornosti za izračun kritij in vrednotenje zavarovanja s premoženjem;
- (g) dogodke, ki se obravnavajo kot primeri neplačila ali prenehanja;
- (h) pravo, ki se uporablja za pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa;
- (i) pravo, ki se uporablja za pogodbo o izmenjavi zavarovanja s premoženjem.

ODDELEK 2

Primernost

Člen 4

Primerno zavarovanje s premoženjem

1. Nasprotna stranka pobere samo zavarovanje s premoženjem iz naslednjih razredov sredstev:
 - (a) denarna sredstva v obliki denarja, nakazanega na račun v katerikoli valuti, ali podobnih zahtevkov za izplačilo denarja, kot so depoziti na denarnem trgu;
 - (b) zlato v obliki palic iz čistega zlata s priznano specifikacijo „Good Delivery“;
 - (c) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralne banke držav članic;
 - (d) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale regionalne ali lokalne ravni držav članic, katerih izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države navedene države članice v skladu s členom 115(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (e) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja države članice, katerih izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni navedene države članice v skladu s členom 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (f) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni držav članic, razen tistih iz točke (d);
 - (g) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja držav članic, razen tistih iz točke (e);
 - (h) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, navedene v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (i) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale mednarodne organizacije, navedene v členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (j) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale vlade ali centralne banke tretjih držav;
 - (k) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale regionalne ali lokalne ravni tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (d) in (e);
 - (l) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni tretjih držav, razen tistih iz točk (d) in (e);
 - (m) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale kreditne institucije ali investicijska podjetja, vključno z obveznicami, iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (n) podjetniške obveznice;
 - (o) najbolj nadrejena tranša listinjenja, kot je opredeljeno v členu 4(61) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ni relistinjenje, kot je opredeljeno v členu 4(63) navedene uredbe;
 - (p) zamenljive obveznice pod pogojem, da jih je mogoče zamenjati samo za lastniške instrumente, ki so vključeni v indeks, določen v skladu s točko (a) člena 197(8) Uredbe (EU) št. 575/2013;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

- (q) lastniški instrumenti, vključeni v indeks, določen v skladu s točko (a) člena 197(8) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (r) deleži ali enote v kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v vrednostne papirje (KNPVP) pod pogojem, da izpolnjujejo pogoje iz člena 5.
2. Nasprotna stranka zavarovanje s premoženjem iz razredov sredstev iz točk (f), (g) in (k) do (r) odstavka 1 pobere samo, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) sredstev ni izdala nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem;
- (b) sredstev niso izdali subjekti, ki so del skupine, kateri pripada nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem;
- (c) sredstva niso izpostavljena nobenemu znatnemu tveganju neugodnih gibanj, kot je opredeljeno v točkah (a) in (b) odstavka 1 člena 291 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 5

Merila primernosti za enote ali deleže v KNPVP

1. Za namene točke (r) člena 4(1) se enote ali deleže v KNPVP lahko uporabi kot primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;
- (b) KNPVP so omejeni na investicije v sredstva, ki so primerna v skladu s členom 4(1);
- (c) KNPVP izpolnjujejo merila iz člena 132(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Za namene točke (b) lahko KNPVP uporabijo izvedene finančne instrumente za varovanje pred tveganji, ki izhajajo iz sredstev, v katera investirajo.

Kadar KNPVP investira v deleže ali enote drugega KNPVP, veljajo pogoji iz prvega pododstavka tudi za vse navedene KNPVP.

2. Kadar KNPVP ali kateri koli njegovi osnovni KNPVP ne investirajo samo v sredstva, ki so primerna v skladu s členom 4(1), se lahko z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 samo vrednost enote ali deleža KNPVP, ki predstavlja investicijo v primerna sredstva, uporabi kot primerno zavarovanje s premoženjem v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Prvi pododstavek se uporablja za vse osnovne KNPVP, v katere investira KNPVP, ki ima sam osnovne KNPVP.

3. Kadar imajo neprimerna sredstva KNPVP negativno vrednost, se vrednost enote ali deleža KNPVP, ki se lahko uporabi kot primerno zavarovanje s premoženjem v skladu s členom 1, določi tako, da se najvišja negativna vrednost neprimernih sredstev odšteje od vrednosti primernih sredstev.

Člen 6

Ocena kreditne kakovosti

1. Nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem oceni kreditno kakovost sredstev, ki pripadajo razredom sredstev iz točk (c), (d) in (e) člena 4(1), ki niso denominirana ali financirana v nacionalni valuti izdajatelja, ter točk (f), (g), (j) do (n) in (p) člena 4(1), pri čemer uporabi eno od naslednjih metodologij:
- (a) notranje bonitetne ocene nasprotne stranke prejemnice zavarovanja s premoženjem iz odstavka 3;

- (b) notranje bonitetne ocene nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja s premoženjem iz odstavka 3, kadar ima ta nasprotna stranka sedež v Uniji ali tretji državi, kjer za nasprotno stranko predložiteljico zavarovanja s premoženjem velja konsolidirani nadzor, enakovreden nadzoru, ki ga ureja pravo Unije, v skladu s členom 127 Direktive 2013/36/EU;
- (c) bonitetno oceno, ki jo izda priznana zunanja bonitetna agencija (ECAI), kot je opredeljena v členu 4(98) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali bonitetno oceno izvozne agencije iz člena 137 navedene uredbe.
2. Nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem oceni kreditno kakovost sredstev, ki pripadajo razredu sredstev iz točke (o) člena 4(1), pri čemer uporabi metodologijo iz točke (c) odstavka 1 tega člena.
3. Nasprotna stranka, ki sme uporabljati pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB) v skladu s členom 143 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko za oceno kreditne kakovosti zavarovanja s premoženjem, pobranega za namene te uredbe, uporabi svoje notranje bonitetne ocene.
4. Nasprotna stranka, ki uporablja pristop IRB v skladu z odstavkom 3, določi stopnjo kreditne kakovosti zavarovanja s premoženjem v skladu s Prilogo I.
5. Nasprotna stranka, ki uporablja pristop IRB v skladu z odstavkom 3, drugi nasprotni stranki sporoči stopnjo kreditne kakovosti iz odstavka 4, povezano s sredstvi, ki se izmenjajo kot zavarovanje s premoženjem.
6. Za namene odstavka 1(c) se ocena kreditne kakovosti uskladi s stopnjami kreditne kakovosti, določenim v skladu s členom 136 ali 270 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 7

Posebne zahteve za primerna sredstva

1. Nasprotne stranke sredstva iz točk (f), (g) in (j) do (p) iz člena 4(1) uporabijo kot zavarovanje s premoženjem samo, kadar je njihova kreditna kakovost ocenjena s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3 v skladu s členom 6.
2. Nasprotne stranke sredstva iz točk (c), (d) in (e) člena 4(1), ki niso denominirana ali financirana v nacionalni valuti izdajatelja, uporabijo kot zavarovanje s premoženjem samo, kadar je njihova kreditna kakovost ocenjena s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2, 3 ali 4 v skladu s členom 6.
3. Nasprotne stranke vzpostavijo postopke za obravnavo sredstev, izmenjanih kot zavarovanje s premoženjem, v skladu z odstavkoma 1 in 2, pri katerih se nato oceni, ali je njihova kreditna kakovost:
- (a) stopnje 4 ali več za sredstva iz odstavka 1;
- (b) nad stopnjo 4 za sredstva iz odstavka 2.
4. Postopki iz odstavka 3 izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
- (a) nasprotnim strankam preprečujejo izmenjavo dodatnih sredstev, katerih kreditna kakovost je enaka kreditni kakovosti iz odstavka 3;
- (b) vzpostavijo časovni načrt, po katerem se sredstva, ki so kreditne kakovosti iz odstavka 3 in so že izmenjana kot zavarovanje s premoženjem, nadomestijo v obdobju, ki ni daljše od dveh mesecev;
- (c) določijo stopnjo kreditne kakovosti, ki zahteva takojšnjo nadomestitev sredstev iz odstavka 3;
- (d) omogočajo nasprotnim strankam, da povečajo odbitke za zadevna zavarovanja s premoženjem, če se zavarovanje s premoženjem ni nadomestilo v skladu s časovnim načrtom iz točke (b).
5. Nasprotne stranke razredov sredstev iz člena 4(1) ne uporabijo kot zavarovanje s premoženjem, kadar nimajo dostopa do trga za navedena sredstva ali kadar ne morejo pravočasno unovčiti navedenih sredstev v primeru neplačila nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja s premoženjem.

Člen 8

Meje koncentracije za začetno kritje

1. Kadar se zavarovanje s premoženjem pobere kot začetno kritje v skladu s členom 13, se za vsako nasprotno stranko prejemnico zavarovanja s premoženjem uporabijo naslednje meje:

(a) vsota vrednosti pobranega začetnega kritja iz razredov sredstev iz točk (b), (f), (g) in (l) do (r) člena 4(1), ki jih izda posamezen izdajatelj ali subjekti, ki pripadajo isti skupini, ne presega višje od naslednjih vrednosti:

(i) 15 % zavarovanja s premoženjem, pobranega od nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja;

(ii) 10 milijonov EUR ali enakovreden znesek v drugi valuti;

(b) vsota vrednosti pobranega začetnega kritja iz razredov sredstev iz točk (o), (p) in (q) člena 4(1), kadar kategorije sredstev iz točk (p) do (q) navedenega člena izdajo institucije, kot so opredeljene v Uredbi (EU) št. 575/2013, ne presega višje od naslednjih vrednosti:

(i) 40 % zavarovanja s premoženjem, pobranega od nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja;

(ii) 10 milijonov EUR ali enakovreden znesek v drugi valuti.

Meje iz prvega pododstavka se uporabljajo tudi za deleže ali enote v KNPVP, kadar KNPVP vlaga predvsem v razrede sredstev iz navedenega pododstavka.

2. Kadar se zavarovanje s premoženjem pobere kot začetno kritje v višini več kot 1 milijarde EUR v skladu s členom 13 in vsaka od nasprotnih strank pripada eni od kategorij iz odstavka 3, za znesek začetnega kritja, višji od 1 milijarde EUR, pobran od nasprotne stranke, veljajo naslednje omejitve:

(a) vsota vrednosti pobranega začetnega kritja iz kategorij sredstev iz točk (c) do (l) člena 4(1), ki jih izdajo posamezni izdajatelji ali izdajatelji s sedežem v isti državi, ne presega 50 % začetnega kritja, pobranega od navedene nasprotne stranke;

(b) kadar se začetno kritje pobere v denarnih sredstvih, se pri meji koncentracije 50 % iz točke (a) upoštevajo tudi izpostavljenosti tveganju, ki izhajajo iz imetnika ali skrbnika, ki je tretja stranka in poseduje ta denarna sredstva;

3. Nasprotne stranke iz odstavka 2 so eno od naslednjega:

(a) institucije, opredeljene kot globalno sistemsko pomembne institucije (GSPI) v skladu s členom 131 Direktive 2013/36/EU;

(b) institucije, opredeljene kot druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) v skladu s členom 131 Direktive 2013/36/EU;

(c) nasprotne stranke, ki niso pokojninske sheme in pri katerih vsota vrednosti pobranega zavarovanja s premoženjem presega 1 milijardo EUR.

4. Kadar pokojninska shema pobere zavarovanje s premoženjem kot začetno kritje v višini več kot 1 milijarde EUR ali kadar se to pobere od nje v skladu s členom 13, nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem vzpostavi postopke za obvladovanje tveganja koncentracije v zvezi s pobranim zavarovanjem s premoženjem iz razredov sredstev iz točk (c) do (l) člena 4(1), vključno z ustrezno razpršenostjo navedenega zavarovanja s premoženjem.

5. Kadar institucija iz točk (a) in (b) odstavka 3 pobere začetno kritje v denarnih sredstvih od posamezne nasprotne stranke, ki je prav tako institucija iz navedenih točk, nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem zagotovi, da posamezni skrbnik, ki je tretja oseba, ne poseduje več kot 20 % navedenega začetnega kritja.

6. Odstavki 1 do 4 ne veljajo za pobrano zavarovanje s premoženjem v obliki finančnih instrumentov, ki so enaki kot osnovni finančni instrument v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa.

7. Nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem oceni skladnost s pogoji iz odstavka 2 tega člena vsaj vsakič, ko se začetno kritje izračuna v skladu s členom 9(2).

8. Z odstopanjem od odstavka 7 lahko nasprotna stranka iz točk (a), (b) in (c) člena 2(10) Uredbe (EU) št. 648/2012 skladnost s pogoji iz odstavka 2 oceni četrtletno pod pogojem, da je znesek začetnega kritja, pobranega od vsake posamezne nasprotne stranke, v četrtletju pred oceno vedno nižji od 800 milijonov EUR.

ODDELEK 3

Izračun in pobiranje kritij

Člen 9

Pogostost izračunov in določitev datuma izračuna

1. Nasprotne stranke izračunajo gibljivo kritje v skladu s členom 10 vsaj na dnevni osnovi.
2. Nasprotne stranke izračunajo začetno kritje v skladu s členom 11 najpozneje na delovni dan po enem od naslednjih dogodkov:
 - (a) kadar se nova pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa izvrši ali doda nizu pobotov;
 - (b) kadar obstoječa pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa poteče ali se odstrani iz niza pobotov;
 - (c) kadar obstoječa pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa sproži plačilo ali izročitev, ki nista predložitev in pobiranje kritij;
 - (d) kadar se začetno kritje izračuna v skladu s standardiziranim pristopom iz člena 11(1) in se obstoječa pogodba prerazvrsti v smislu kategorije sredstev iz odstavka 1 Priloge IV kot posledica skrajšanega časa do zapadlosti;
 - (e) kadar v predhodnih desetih delovnih dneh izračun ni bil opravljen.
3. Za namen določitve datuma izračuna začetnega in gibljivega kritja velja naslednje:
 - (a) kadar sta nasprotni stranki v istem časovnem pasu, izračun temelji na nizu pobotov prejšnjega delovnega dneva;
 - (b) kadar nasprotni stranki nista v istem časovnem pasu, izračun temelji na transakcijah v nizu pobotov, ki se sklenejo pred 16:00 prejšnji delovni dan v časovnem pasu, v katerem je ura prej 16:00.

Člen 10

Izračun gibljivega kritja

Znesek gibljivega kritja, ki ga pobere nasprotna stranka, je skupna vrednost vseh pogodb v nizu pobotov, izračunana v skladu s členom 11(2) Uredbe (EU) št. 648/2012, od katere se odštejeta vrednost vseh predhodno pobranih gibljivih kritij in neto vrednost vsake pogodbe v nizu pobotov v trenutku sklenitve pogodbe ter prišteje vrednost vsega predhodno predloženega gibljivega kritja.

Člen 11

Izračun začetnega kritja

1. Nasprotne stranke izračunajo znesek začetnega kritja, ki se pobere, pri čemer uporabijo standardizirani pristop iz Priloge IV ali modele začetnega kritja iz oddelka 4 ali oboje.

2. Pobiranje začetnega kritja se izvede brez izravnave zneskov začetnega kritja med dvema nasprotnima strankama.
3. Kadar nasprotne stranke uporabljajo standardizirani pristop iz Priloge IV in modele začetnega kritja iz oddelka 4 v zvezi z istim nizom pobotov, jih dosledno uporabljajo za vsako pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa.
4. Nasprotne stranke, ki izračunajo začetno kritje v skladu z oddelkom 4, v tem izračunu ne upoštevajo korelacij med vrednostjo nezavarovane izpostavljenosti in zavarovanja s premoženjem.
5. Nasprotne stranke se dogovorijo o metodi, ki jo vsaka nasprotna stranka uporabi za določitev začetnega kritja, ki ga mora pobrati, vendar jim ni treba uporabljati skupne metodologije.
6. Kadar ena ali obe nasprotni stranki uporabljata model začetnega kritja, se dogovorita o oblikovanem modelu v skladu z oddelkom 4.

Člen 12

Zagotovitev gibljivega kritja

1. Nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem zagotovi gibljivo kritje:
 - (a) v istem delovnem dnevu, kot je datum izračuna, določen v skladu s členom 9(3);
 - (b) kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2, v dveh delovnih dneh od datuma izračuna, določenega v skladu s členom 9(3).
2. Zagotovitev gibljivega kritja v skladu z odstavkom 1(b) se lahko uporabi le za:
 - (a) nize pobotov, ki jih sestavljajo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, za katere ne veljajo zahteve po začetnem kritju v skladu s to uredbo, kadar je nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem na datum izračuna gibljivega kritja ali pred njim predložila predplačilo primernega zavarovanja s premoženjem, izračunano na enak način, kot se uporablja za začetna kritja v skladu s členom 15, za katera je nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem uporabila obdobje kritja za tveganje, ki je vsaj enako številu dni med in vključno z dnevom izračuna in datumom pobiranja;
 - (b) nize pobotov, ki jih sestavljajo pogodbe, za katere veljajo zahteve po začetnem kritju v skladu s to uredbo, pri katerih se je začetno kritje prilagodilo na enega od naslednjih načinov:
 - (i) s podaljšanjem obdobja kritja za tveganje iz člena 15(2) za število dni med in vključno z datumom izračuna, določenim v skladu s členom 9(3), in datumom pobiranja, določenim v skladu z odstavkom 1 tega člena;
 - (ii) s povečanjem začetnega kritja, izračunanega v skladu s standardiziranim pristopom iz člena 11, pri čemer se uporabi ustrezna metodologija, ki upošteva obdobje kritja za tveganje, ki je podaljšano za število dni med in vključno z datumom izračuna, določenim v skladu s členom 9(3), in datumom pobiranja, določenim v skladu z odstavkom 2 tega člena.

Za namene točke (a) lahko nasprotni stranki v primeru, da nimata sklenjenega mehanizma ločevanja, izravnata zneske, ki jih je treba predložiti.

3. V primeru spora o znesku dolgovanega gibljivega kritja nasprotni stranki v istem obdobju iz odstavka 1 zagotovita vsaj del zneska gibljivega kritja, ki ni sporen.

Člen 13

Zagotovitev začetnega kritja

1. Nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem zagotovi začetno kritje v skladu z oddelkom 5.

2. Nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem začetno kritje zagotovi v istem delovnem dnevu, kot je datum izračuna, določen v skladu s členom 9(3).

3. V primeru spora o znesku dolgovanega začetnega kritja nasprotni stranki v istem delovnem dnevu, kot je datum izračuna, določen v skladu s členom 9(3), zagotovita vsaj del zneska začetnega kritja, ki ni sporen.

ODDELEK 4

Modeli začetnega kritja

Člen 14

Splošne zahteve

1. Kadar nasprotna stranka uporablja model začetnega kritja, lahko model oblikuje katera koli nasprotna stranka, obe nasprotni stranki ali tretji posrednik.

Kadar nasprotna stranka uporablja model začetnega kritja, ki ga je oblikoval tretji posrednik, je odgovorna za zagotavljanje, da je model skladen z zahtevami iz tega oddelka.

2. Modeli začetnega kritja morajo biti oblikovani na način, ki zajema vsa pomembna tveganja, ki izhajajo iz sklenitve pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki so vključene v niz pobotov, vključno z njihovo naravo, obsegom in kompleksnostjo navedenih tveganj, ter izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) model vključuje dejavnike tveganja, ki ustrezajo posameznim valutam, v katerih so denominirane navedene pogodbe v nizu pobotov;
- (b) model vključuje dejavnike obrestnega tveganja, ki ustrezajo posameznim valutam, v katerih so denominirane navedene pogodbe;
- (c) krivulja donosa je razdeljena na vsaj šest žepkov zapadlosti za izpostavljenosti do obrestnega tveganja v pomembnih valutah in na glavnih trgih;
- (d) model zajema tveganje gibanj med različnimi krivuljami donosa in med različnimi žepki zapadlosti;
- (e) model zajema ločene dejavnike tveganja vsaj za vsak lastniški instrument, delniški indeks, blago ali indeks na blago, ki je pomemben za navedene pogodbe;
- (f) model zajema tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev;
- (g) model zajema tveganje, ki ga druge značilnosti modela sicer ne zajemajo in ki izhaja iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, pri katerih je osnovni razred sredstev kredit;
- (h) model zajema tveganje gibanj med podobnimi, toda ne identičnimi osnovnimi dejavniki tveganja, in izpostavljenost spremembam vrednosti zaradi neusklajenih zapadlosti;
- (i) model zajema glavne nelinearne odvisnosti;
- (j) model vključuje metodologije, uporabljene za testiranje za nazaj, ki vključujejo statistične teste učinkovitosti modela;
- (k) model določa, kateri dogodki sprožijo spremembo ali kalibracijo modela ali drug popravni ukrep.

3. Postopki obvladovanja tveganja iz člena 2(1) zagotavljajo stalno spremljanje učinkovitosti modela, vključno s testiranjem modela za nazaj vsaj vsake tri mesece.

Za namene prvega pododstavka testiranje za nazaj vključuje primerjavo vrednosti, ki jih je dal model, z realiziranimi tržnimi vrednostmi pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v nizu pobotov.

4. Postopki obvladovanja tveganja iz člena 2(1) navajajo metodologije, ki se uporabljajo za testiranje za nazaj, vključno s statističnimi testi učinkovitosti.
5. Postopki obvladovanja tveganja iz člena 2(1) opisujejo, kakšni rezultati testiranja za nazaj bi privedli do spremembe modela, ponovne kalibracije ali drugih popravnih ukrepov.
6. Postopki obvladovanja tveganja iz člena 2(1) zagotavljajo, da nasprotne stranke hranijo evidenco rezultatov testiranja za nazaj iz odstavka 3 tega člena.
7. Nasprotni stranki vse informacije, potrebne za pojasnilo izračuna dane vrednosti modela začetnega kritja, predložita drugi nasprotni stranki v taki obliki, da bi dobro obveščena tretja oseba lahko potrdila navedeni izračun.
8. V modelu začetnega kritja se skrbno upoštevajo negotovost parametrov, korelacija, osnovno tveganje in kakovost podatkov.

Člen 15

Interval zaupanja in obdobje kritja za tveganje

1. Predpostavljene spremembe vrednosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa znotraj niza pobotov za izračun začetnih kritij z uporabo modela začetnega kritja temeljijo na 99-odstotnem enostranskem intervalu zaupanja v vsaj 10-dnevnem obdobju kritja za tveganje.
2. Obdobje kritja za tveganje za izračun začetnih tveganj z uporabo modela začetnega kritja iz odstavka 1 vključuje:
 - (a) obdobje, ki lahko preteče od zadnje izmenjave gibljivega kritja do neplačila nasprotne stranke;
 - (b) ocenjeno obdobje, potrebno za zamenjavo vsake pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v nizu pobotov ali varovanje tveganj, ki izhajajo iz njih, ob upoštevanju ravnih likvidnosti trga, na katerem se trguje z navedenimi vrstami pogodb, skupnega obsega pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa na navedenem trgu in števila udeležencev na navedenem trgu.

Člen 16

Kalibracija parametrov modela

1. Parametri, uporabljeni v modelih začetnega kritja, se kalibrirajo vsaj enkrat letno glede na pretekle podatke iz obdobja, ki je trajalo vsaj tri in največ pet let.
2. Podatki, ki se uporabijo za kalibracijo parametrov modelov začetnega kritja, vključujejo najnovejše neprekinjeno obdobje od datuma, na katerega se opravi kalibracija iz odstavka 1, vsaj 25 % navedenih podatkov pa mora predstavljati obdobje resnih finančnih težav (v nadaljnjem besedilu: podatki iz obdobja težav).
3. Kadar podatki iz obdobja težav iz odstavka 2 ne predstavljajo vsaj 25 % podatkov, uporabljenih v modelu začetnega kritja, se najnovejši pretekli podatki iz odstavka 1 nadomestijo s podatki iz obdobja resnih finančnih težav, dokler skupni delež podatkov iz obdobja izjemnih okoliščin ni vsaj 25 % podatkov, uporabljenih v modelu začetnega kritja.

4. Obdobje resnih finančnih težav, uporabljeno za kalibracijo parametrov, se opredeli in uporabi ločeno vsaj za vsakega od razredov sredstev iz člena 17(2).
5. Parametri se kalibrirajo tako, da se uporabijo enako ponderirani podatki.
6. Parametri se lahko kalibrirajo za obdobja, ki so krajša od obdobja kritja za tveganje, določenega v skladu s členom 15. Kadar se uporabijo krajša obdobja, se parametri prilagodijo navedenemu obdobju kritja za tveganje, pri čemer se uporabi ustrezna metodologija.
7. Nasprotne stranke imajo pisne politike, ki določajo okoliščine, ki sprožijo pogostejšo kalibracijo.
8. Nasprotne stranke vzpostavijo postopke za prilagajanje vrednosti kritij, ki se izmenjajo, na podlagi spremembe parametrov, ki je posledica spremembe tržnih pogojev. Navedeni postopki nasprotnim strankam omogočajo, da lahko izmenjajo dodatno začetno kritje, ki izhaja iz navedene spremembe parametrov, v obdobju, ki traja od enega do trideset delovnih dni.
9. Nasprotne stranke vzpostavijo postopke v zvezi s kakovostjo podatkov, ki se uporabijo v modelu v skladu z odstavkom 1, vključno z izbiro ustreznih ponudnikov podatkov ter čiščenja in interpolacije navedenih podatkov.
10. Približki podatkov, uporabljenih v modelih začetnega kritja, se uporabijo samo, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) razpoložljivi podatki niso zadostni ali ne odražajo dejanske nestanovitnosti pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC ali portfelja pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC v nizu pobotov;
 - (b) približki privedejo do konzervativne ravni kritja.

Člen 17

Razpršenost, varovanje pred tveganjem in izravnava za tveganje po osnovnih razredih

1. Modeli začetnega kritja vključujejo samo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa v istem nizu pobotov. Modeli začetnega kritja lahko določajo razpršenost, varovanje pred tveganjem in izravnavo tveganj, ki izhajajo iz tveganj pogodb v istem nizu pobotov, pod pogojem, da se razpršenost, varovanje pred tveganji ali izravnava tveganj izvedejo samo znotraj istega razreda sredstev, ki je osnova, iz odstavka 2.
2. Za namene odstavka 1 se razpršitev, varovanje pred tveganjem in izravnave tveganj lahko izvedejo samo znotraj naslednjih razredov sredstev, ki so osnova:
 - (a) obrestne mere, valuta in inflacija;
 - (b) lastniški kapital;
 - (c) kredit;
 - (d) blago in zlato;
 - (e) drugo.

Člen 18

Kvalitativne zahteve

1. Nasprotni stranki vzpostavita postopek notranjega upravljanja za stalno ocenjevanje primernosti modela začetnega kritja, ki vključuje vse naslednje:
 - (a) notranjo začetno validacijo modela, ki jo opravijo ustrezno kvalificirane osebe, neodvisne od oseb, ki so oblikovale model;
 - (b) naknadno validacijo, kadar pride do pomembne spremembe modela začetnega kritja in vsaj enkrat na leto;

- (c) postopek redne revizije za ocenjevanje:
- (i) celovitosti in zanesljivosti virov podatkov;
 - (ii) sistema upravljanja informacij, ki se uporablja za vodenje modela;
 - (iii) natančnosti in popolnosti uporabljenih podatkov;
 - (iv) natančnosti in ustreznosti predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo in korelacijo.
2. Dokumentacija postopkov obvladovanja tveganja iz točke (b) člena 2(2) v zvezi z modelom začetnega kritja izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) dobro obveščeni tretji stranki omogoča razumevanje oblike in operativnih podrobnosti modela začetnega kritja;
 - (b) vsebuje ključne predpostavke in omejitve modela začetnega kritja;
 - (c) opredeljuje okoliščine, v katerih predpostavke modela začetnega kritja niso več veljavne.
3. Nasprotne stranke dokumentirajo vse spremembe modela začetnega kritja. V navedeni dokumentaciji so navedeni tudi rezultati validacij iz odstavka 1, opravljenih po navedenih spremembah.

ODDELEK 5

Upravljanje in ločevanje zavarovanja s premoženjem

Člen 19

Upravljanje in ločevanje zavarovanja s premoženjem

1. Postopki iz člena 2(2) vključujejo naslednje:
- (a) dnevno vrednotenje zavarovanja s premoženjem, ki se poseduje v skladu z oddelkom 6;
 - (b) pravne ureditve in holdinško strukturo zavarovanja s premoženjem, ki dovoljujejo dostop do prejetega zavarovanja s premoženjem, kadar ga poseduje tretja oseba;
 - (c) kadar začetno kritje poseduje ponudnik zavarovanja s premoženjem, da se zavarovanje s premoženjem hrani na skrbniških računih, ki so varovani pred insolventnostjo;
 - (d) da se začetno kritje, ki ni v obliki denarnih sredstev, vzdržuje v skladu z odstavkoma 3 in 4;
 - (e) da so denarna sredstva, pobrana kot začetno kritje, na denarnih računih v centralnih bankah ali kreditnih institucijah, ki izpolnjujejo naslednja pogoja:
 - (i) imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali dovoljenje v tretji državi, za katero je bilo ugotovljeno, da so njene nadzorne in regulativne ureditve enakovredne v skladu s členom 142(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) niso nasprotne stranke predložiteljice ali prejemnice zavarovanja s premoženjem niti del iste skupine kot katera koli od nasprotnih strank;
 - (f) dostopnost neuporabljenega zavarovanja s premoženjem upravitelju ali drugemu stečajnemu uradniku nasprotne stranke, ki ne izpolnjuje obveznosti;
 - (g) da je mogoče začetno kritje pravočasno prosto prenesti nasprotni stranki predložiteljici zavarovanja s premoženjem v primeru neplačila nasprotne stranke prejemnice zavarovanja s premoženjem;

- (h) da je mogoče zavarovanje, ki ni v obliki denarnih sredstev, prenesti brez regulativnih ali pravnih ovir ali terjatev tretjih oseb, vključno z zahtevami upravitelja nasprotne stranke prejemnice zavarovanja s premoženjem ali skrbnika, ki je tretja oseba, razen zastavnih pravic za pristojbine in stroške, nastale zaradi zagotavljanja skrbniških računov, in razen vseh drugih zastavnih pravic, ki se rutinsko zaračunajo za vse vrednostne papirje v klirinškem sistemu, v katerem se takšno zavarovanje s premoženjem lahko poseduje;
- (i) da se vsako neuporabljeno zavarovanje s premoženjem v celoti vrne nasprotni stranki predložiteljici brez stroškov in odhodkov, nastalih v postopku pobiranja in držanja zavarovanja s premoženjem.
2. Vsako zavarovanje s premoženjem, predloženo kot začetno ali gibljivo kritje, se lahko nadomesti z alternativnim zavarovanjem s premoženjem, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) nadomestitev se izvede v skladu s pogoji pogodbe med nasprotnima strankama iz člena 3;
- (b) alternativno zavarovanje s premoženjem je primerno v skladu z oddelkom 2;
- (c) vrednost alternativnega zavarovanja s premoženjem je zadostna, da izpolnjuje vse zahteve po kritju po uporabi vseh zadevnih odbitkov.
3. Začetno kritje je zavarovano pred neplačilom ali insolventnostjo nasprotne stranke prejemnice zavarovanja s premoženjem tako, da je ločeno na enega ali oba naslednja načina:
- (a) v poslovnih knjigah in evidencah imetnika ali skrbnika, ki je tretja oseba;
- (b) prek drugih pravno zavezujočih ureditev.
4. Nasprotni stranki zagotovita, da je zavarovanje, ki ni v obliki denarnih sredstev, izmenjano kot začetno kritje, ločeno na naslednji način:
- (a) kadar nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem poseduje zavarovanje s premoženjem za lasten račun, se to loči od preostalih lastniških sredstev nasprotne stranke prejemnice zavarovanja s premoženjem;
- (b) kadar nasprotna stranka predložiteljica zavarovanja s premoženjem poseduje zavarovanje s premoženjem za tuj račun, se to loči od preostalih lastniških sredstev nasprotne stranke predložiteljice zavarovanja s premoženjem;
- (c) kadar zavarovanje s premoženjem v knjigah in evidencah vodi skrbnik ali imetnik, ki je tretja oseba, se to loči od lastniških sredstev navedenega imetnika ali skrbnika, ki je tretja oseba.
5. Kadar zavarovanje, ki ni v obliki denarnih sredstev, poseduje nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem ali imetnik ali skrbnik, ki je tretja oseba, nasprotna stranka prejemnica nasprotni stranki predložiteljici zavarovanja s premoženjem vedno omogoči, da svoje zavarovanje s premoženjem loči od sredstev drugih nasprotnih strank predložiteljic.
6. Nasprotne stranke opravijo neodvisen pravni pregled za preverjanje, da ureditve ločevanja izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1(g) in odstavkov 3, 4 in 5. Ta pravni pregled lahko opravi notranja neodvisna služba ali neodvisna tretja oseba.
7. Nasprotne stranke svojim pristojnim organom predložijo dokazila o skladnosti z odstavkom 6 v zvezi z vsako zadevno jurisdikcijo in na zahtevo pristojnega organa vzpostavijo politike, ki zagotavljajo stalno ocenjevanje skladnosti.
8. Za namene odstavka 1(e) nasprotni stranki ocenita kreditno kakovost kreditne institucije iz navedenega odstavka, pri čemer uporabita metodologijo, ki se ne opira samo ali mehanično na zunanje ocene kreditne kakovosti.

Člen 20

Obravnavanje pobranih začetnih kritij

1. Nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem, pobranega kot začetno kritje, ne zastavi ponovno ali drugače ponovno uporabi.
2. Ne glede na odstavke 1 lahko imetnik, ki je tretja oseba, začetno kritje, ki ga je prejel v denarnih sredstvih, uporabi za reinvestiranje.

ODDELEK 6

Vrednotenje zavarovanja s premoženjem

Člen 21

Izračun prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem

1. Nasprotne stranke prilagodijo vrednost pobranega zavarovanja s premoženjem v skladu z metodologijo iz Priloge II ali metodologijo, pri kateri uporabijo lastne ocene nestanovitnosti v skladu s členom 22.
2. Pri prilagajanju vrednosti zavarovanja s premoženjem v skladu z odstavkom 1 lahko nasprotne stranke ignorirajo valutno tveganje, ki izhaja iz pozicij v valutah, ki so predmet pravno zavezujočega medvladnega sporazuma, ki omejuje nihanje teh pozicij v razmerju do drugih valut, ki jih zajema isti sporazum.

Člen 22

Lastne ocene prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem

1. Nasprotne stranke prilagodijo vrednost pobranega zavarovanja s premoženjem, pri čemer uporabijo lastne ocene nestanovitnosti v skladu s Prilogo III.
2. Nasprotne stranke posodobijo svoje nabore podatkov in izračunajo lastne ocene nestanovitnosti iz člena 21 vsakič, ko se raven nestanovitnosti tržnih cen bistveno spremeni, in vsaj četrtletno.
3. Za namene odstavka 2 nasprotne stranke vnaprej določijo ravni nestanovitnosti, ki sprožijo ponoven izračun navedenih odbitkov, kot je navedeno v Prilogi III.
4. Postopki iz člena 2(2)(d) vključujejo politike za spremljanje izračuna lastnih ocen nestanovitnosti in vključevanje navedenih ocen v postopek obvladovanja tveganja navedene nasprotne stranke.
5. Politike iz odstavka 4 se notranje pregledujejo, kar vključuje vse naslednje:
 - (a) vključevanje ocen v postopek obvladovanja tveganja nasprotne stranke, kar se izvede vsaj enkrat letno;
 - (b) vključevanje ocenjenih odbitkov v dnevno obvladovanja tveganja;
 - (c) validacijo vseh pomembnih sprememb postopka za izračun ocen;
 - (d) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, uporabljenih za izračun ocen;
 - (e) točnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo.
6. Pregled iz odstavka 5 se izvaja redno v okviru postopka notranje revizije nasprotne stranke.

POGLAVJE II

POSEBNE DOLOČBE O POSTOPKIH OBVLADOVANJA TVEGANJA

ODDELEK 1

Izvzeta

Člen 23

CNS z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti kot kreditne institucije

Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja navedejo, da zavarovanje s premoženjem ni izmenjeno pri pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, sklenjenih s CNS z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti kot kreditne institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU.

Člen 24

Nefinančne nasprotne stranke in nasprotne stranke iz tretjih držav

Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja navedejo, da zavarovanje s premoženjem ni bilo izmenjano pri pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, sklenjenih z nefinančnimi nasprotnimi strankami, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 10(1)(b) Uredbe (EU) št. 648/2012, ali z nefinančnimi subjekti s sedežem v tretji državi, ki ne bi izpolnjevali pogojev iz člena 10(1)(b) Uredbe (EU) št. 648/2012, če bi imeli sedež v Uniji.

Člen 25

Najnižji znesek prenosa

1. Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja navedejo, da zavarovanje s premoženjem ni bilo pobrano od nasprotne stranke, kadar je dolgovan znesek od zadnjega pobiranja zavarovanja s premoženjem enak ali nižji od zneska, o katerem so se dogovorile nasprotne stranke (v nadaljnjem besedilu: najnižji znesek prenosa).

Najnižji znesek prenosa ne presega 500 000 EUR ali enakovrednega zneska v drugi valuti.

2. Kadar se nasprotne stranke dogovorijo o najnižjem znesku prenosa, se znesek zavarovanja s premoženjem izračuna kot vsota:

- (a) gibljivega kritja, dolgovanega od zadnjega pobiranja, izračunanega v skladu s členom 10, vključno z vsem presežnim zavarovanjem s premoženjem;
- (b) začetnega kritja, dolgovanega od zadnjega pobiranja, izračunanega v skladu s členom 11, vključno z vsem presežnim zavarovanjem s premoženjem.

3. Kadar znesek dolgovanega zavarovanja s premoženjem presega najnižji znesek prenosa, o katerem so se dogovorile nasprotne stranke, nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem pobere polni znesek dolgovanega zavarovanja s premoženjem brez odbitka najnižjega zneska prenosa.

4. Nasprotne stranke se lahko dogovorijo o ločenih najnižjih zneskih prenosa za začetna in gibljiva kritja pod pogojem, da je vsota najnižjih zneskov prenosa enaka ali nižja od 500 000 EUR ali enakovrednega zneska v drugi valuti.

5. Kadar se nasprotne stranke dogovorijo o ločenih najnižjih zneskih prenosa v skladu z odstavkom 4, nasprotna stranka prejemnica zavarovanja s premoženjem pobere polni znesek dolgovanega začetnega ali gibljivega kritja brez odbitka navedenih najnižjih zneskov prenosa, če znesek začetnega ali gibljivega kritja presega najnižji znesek prenosa.

Člen 26

Izračun kritja pri nasprotnih strankah iz tretjih držav

Kadar ima nasprotna stranka sedež v tretji državi, lahko nasprotne stranke izračunajo kritja na podlagi niza pobotov, ki vključuje naslednje vrste pogodb:

- (a) izvedene finančne instrumente OTC brez opravljenega centralnega kliringa, za katere veljajo zahteve po kritju v skladu s to uredbo;
- (b) pogodbe, ki izpolnjujejo oba naslednja pogoja:
 - (i) regulativni režim, ki velja za nasprotno stranko s sedežem v tretji državi, jih opredeljuje kot izvedene finančne instrumente OTC brez opravljenega centralnega kliringa;
 - (ii) v okviru regulativnega režima, ki velja za nasprotno stranko s sedežem v tretji državi, zanje veljajo pravila o kritju.

ODDELEK 2

Izvezetja pri izračunu ravni začetnega kritja

Člen 27

Pogodbe na tujo valuto

Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja določijo, da se začetno kritje ne pobere za:

- (a) fizično poravnane pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki vključujejo samo izmenjavo ene ali več tujih valut na določen datum v prihodnosti po fiksni obrestni meri, dogovorjeni na datum sklenitve pogodbe o izmenjavi (valutni terminski posli);
- (b) fizično poravnane pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki vključujejo samo izmenjavo ene ali več različnih valut na določen datum po fiksni obrestni meri, dogovorjeni na datum sklenitve pogodbe o izmenjavi, in povratno izmenjavo dveh valut na poznejši datum in po fiksni obrestni meri, ki je tudi dogovorjena na datum sklenitve pogodbe o izmenjavi (valutne zamenjave);
- (c) izmenjave glavnice pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, v skladu s katerimi nasprotni stranki izmenjata samo znesek glavnice in vsa plačila obresti v eni valuti za glavnico in v drugi za plačila obresti na določene točke v času v skladu z določeno formulo (medvalutne zamenjave glavnice in obrestnih mer).

Člen 28

Prag na podlagi nominalnega zneska

1. Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja določijo, da se začetno kritje ne pobere za vse nove pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjene v koledarskem letu, v katerem pri eni od obeh nasprotnih strank skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov OTC brez opravljenega centralnega kliringa ob koncu meseca za mesece marec, april in maj prejšnjega leta znaša manj kot 8 milijard EUR.

Skupni povprečni nominalni znesek ob koncu meseca iz prvega pododstavka se izračuna na ravni nasprotne stranke ali na ravni skupine, kadar nasprotna stranka pripada skupini.

2. Kadar nasprotna stranka pripada skupini, izračun skupnega povprečnega nominalnega zneska skupine ob koncu meseca vključuje vse pogodbe skupine o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, vključno z vsemi pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa znotraj skupine.

Za namene prvega pododstavka se pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki so notranje transakcije, upoštevajo samo enkrat.

3. KNPVP z dovoljenjem v skladu z Direktivo 2009/65/ES in alternativni investicijski skladi, ki jih upravljajo upravitelji alternativnih investicijskih skladov, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ali so registrirani v skladu z njo, se štejejo kot različni subjekti in se obravnavajo ločeno, ko se uporabljajo pragovi iz odstavka 1, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) skladi so jasno ločene skupine sredstev za namene insolventnosti ali stečaja skladov;
- (b) ločene skupine sredstev niso zavarovane s premoženjem, zajamčene ali drugače finančno podprte z drugimi investicijskimi skladi ali s strani njihovih upraviteljev.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

Člen 29

Prag na podlagi zneskov začetnega kritja

1. Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja navedejo, da je začetno kritje zmanjšano za znesek do 50 milijonov EUR v primerih iz točk (a) in (b) tega odstavka ali za 10 milijonov EUR v primeru iz točke (c), kadar:

- (a) nobena nasprotna stranka ne pripada skupini;
- (b) sta nasprotni stranki dela različnih skupin;
- (c) kadar obe nasprotni stranki pripadata isti skupini.

2. Kadar nasprotna stranka ne pobere začetnih kritij v skladu z odstavkom 1(b), postopki obvladovanja tveganja iz člena 2(1) vključujejo določbe o spremljanju na ravni skupine, ali je navedeni prag presežen, in določbe o hranjenju ustrezne evidence izpostavljenosti skupine do vsake posamezne nasprotne stranke v isti skupini.

3. KNPVP z dovoljenjem v skladu z Direktivo 2009/65/ES in alternativni investicijski skladi, ki jih upravljajo upravitelji alternativnih investicijskih skladov, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2011/61/EU ali so registrirani v skladu z njo, se štejejo kot različni subjekti in se obravnavajo ločeno, ko se uporabljajo pragovi iz odstavka 1, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) skladi so jasno ločene skupine sredstev za namene insolventnosti ali stečaja skladov;
- (b) ločene skupine sredstev niso zavarovane s premoženjem, zjamčene ali drugače finančno podprte z drugimi investicijskimi skladi ali s strani njihovih upraviteljev.

ODDELEK 3

Izvetja od zahteve po predložitvi ali pobiranju začetnega ali gibljivega kritja

Člen 30

Obravnavo pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, povezanih s kritimi obveznicami, za namene varovanja pred tveganjem

1. Z odstopanjem od člena 2(2) in kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena, lahko nasprotne stranke v svojih postopkih obvladovanja tveganja v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjenimi v zvezi s kritimi obveznicami, določijo naslednje:

- (a) gibljivega kritja ne predloži izdajatelj krite obveznice ali sklad kritnega premoženja, temveč se pobere od njegove nasprotne stranke v obliki denarnih sredstev in se ji vrne, ko zapade;
- (b) začetno kritje se ne predloži ali pobere.

2. Odstavek 1 se uporablja, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) v primeru reševanja ali insolventnosti izdajatelja kritih obveznic ali sklada kritnega premoženja se pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC ne prekine;
- (b) nasprotna stranka v izvedenem finančnem instrumentu OTC, sklenjenem z izdajatelji kritih obveznic ali s skladi kritnega premoženja za krite obveznice, je uvrščena vsaj enakovredno z imetniki kritih obveznic, razen če je nasprotna stranka v izvedenem finančnem instrumentu OTC, sklenjenem z izdajatelji kritih obveznic ali s skladi kritnega premoženja za krite obveznice, stranka, ki ne izpolnjuje finančnih obveznosti, ali prizadeta stranka ali se odpove enakovredni uvrstitvi;

- (c) pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC je registrirana ali evidentirana v kritnem premoženju krite obveznice v skladu z nacionalno zakonodajo o kritih obveznicah;
- (d) pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC se uporablja samo za varovanje pred neuskkljenostjo obrestnih mer ali valutnih tečajev kritnega premoženja glede na krito obveznico;
- (e) niz pobotov ne vključuje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki niso povezane s kritnim premoženjem krite obveznice;
- (f) krita obveznica, s katero je povezana pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC, izpolnjuje zahteve iz odstavkov (1), (2) in (3) člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (g) za kritno premoženje krite obveznice, s katero je povezana pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC, velja regulativna zahteva glede zavarovanja s premoženjem v višini vsaj 102 %.

Člen 31

Obravnavanje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih z nasprotnimi strankami v tretjih državah, kadar ni mogoče zagotoviti pravne izvršljivosti pogodb o pobotu ali zaščite zavarovanja s premoženjem

1. Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke s sedežem v Uniji v svojih postopkih upravljanja tveganja določijo, da gibljivih in začetnih gibanj ni treba predložiti ali pobrati za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, sklenjene z nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi, za katere velja kar koli od naslednjega:

- (a) pravni pregled iz člena 2(3) potrjuje, da pogodb o pobotu in pogodb o izmenjavi zavarovanja s premoženjem, kadar se slednje uporabijo, ni mogoče vedno pravno izvršiti;
- (b) pravni pregled iz člena 19(6) potrjuje, da zahtev o ločevanju iz člena 19(3), (4) in (5) ni mogoče izpolniti.

Za namene prvega pododstavka nasprotne stranke s sedežem v Uniji poberejo kritje na bruto osnovi.

2. Z odstopanjem od člena 2(2) lahko nasprotne stranke s sedežem v Uniji v svojih postopkih upravljanja tveganja določijo, da gibljivih in začetnih gibanj ni treba predložiti ali pobrati za pogodbe, sklenjene z nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) veljata točka (a) in, kjer je primerno, točka (b) odstavka 1;
- (b) pravni pregledi iz točk (a) in (b) odstavka 1 potrjujejo, da pobiranje zavarovanja s premoženjem v skladu s to uredbo ni mogoče, niti na bruto osnovi;
- (c) razmerje, izračunano v skladu z odstavkom 3, je nižje od 2,5 %.

3. Razmerje iz odstavka 2(c) se izračuna tako, da se znesek, dobljen na podlagi točke (a) tega odstavka, deli z zneskom, dobljenim na podlagi točke (b):

- (a) vsota nominalnih zneskov zapadlih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC skupine, kateri pripada nasprotna stranka, ki so bile sklenjene po začetku veljavnosti te uredbe in za katere ni bilo pobrano kritje od nasprotnih strank s sedežem v tretji državi, za katere velja točka (b) odstavka 2;
- (b) vsota nominalnih zneskov vseh neplačanih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC skupine, kateri pripada nasprotna stranka, brez pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki so transakcije znotraj skupine.

POGLAVJE III

POGODBE O IZVEDENIH FINANČNIH INSTRUMENTIH ZNOTRAJ SKUPINE

ODDELEK 1

Postopki za nasprotne stranke in pristojne organe pri uporabi izvetij za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih znotraj skupine

Člen 32

Postopki za nasprotne stranke in pristojne organe

1. Vloga ali obvestilo nasprotne stranke pristojnemu organu v skladu z odstavki 6 do 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012 se šteje kot prejeta, ko pristojni organ prejme vse naslednje informacije:
 - (a) vse informacije, potrebne za oceno, ali so pogoji iz odstavkov 6, 7, 8, 9 oziroma 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012 izpolnjeni;
 - (b) informacije in dokumente iz člena 18(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 149/2013 ⁽¹⁾.
2. Kadar pristojni organ ugotovi, da so potrebne dodatne informacije za oceno, ali so pogoji iz odstavka 1(a) izpolnjeni, nasprotni stranki predloži pisno zahtevo po podatkih.
3. Odločitev pristojnega organa v skladu s členom 11(6) Uredbe (EU) št. 648/2012 se nasprotni stranki sporoči v treh mesecih po prejemu vseh informacij iz odstavka 1.
4. Kadar pristojni organ sprejme pozitivno odločitev v skladu z odstavki 6, 8 ali 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, jo nasprotni stranki posreduje v pisni obliki, pri čemer navede vsaj naslednje:
 - (a) ali gre pri izvzetju za popolno ali delno izvzetje;
 - (b) v primeru delnega izvzetja navede jasno opredelitev omejitev izvzetja.
5. Kadar pristojni organ sprejme negativno odločitev v skladu z odstavki 6, 8 ali 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali ugovarja obvestilu v skladu s členom 7 ali 9 člena 11 navedene uredbe, negativno odločitev ali ugovor nasprotni stranki posreduje v pisni obliki, pri čemer navede vsaj naslednje:
 - (a) pogoje iz odstavkov 6, 7, 8, 9 oziroma 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, ki niso izpolnjeni;
 - (b) povzetek razlogov za mnenje, da taki pogoji niso izpolnjeni.
6. Kadar eden od pristojnih organov, obveščenih v skladu s členom 11(7) Uredbe (EU) št. 648/2012, meni, da pogoji iz točk (a) ali (b) prvega pododstavka člena 11(7) navedene uredbe niso izpolnjeni, obvesti drugi pristojni organ v dveh mesecih po prejemu obvestila.
7. Pristojni organi obvestijo nefinančne nasprotne stranke o ugovoru iz odstavka 5 v treh mesecih po prejemu obvestila.
8. Odločitev pristojnega organa v skladu s členom 11(8) Uredbe (EU) št. 648/2012 se nasprotni stranki s sedežem v Uniji sporoči v treh mesecih po prejemu vseh informacij iz odstavka 1.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 149/2013 z dne 19. decembra 2012 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede posrednih ureditev kliringa, obveznosti kliringa, javnega registra, dostopa do mesta trgovanja, nefinančnih nasprotnih strank in tehnik zmanjševanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez kliringa prek CNS (UL L 52, 23.2.2013, str. 11).

9. Odločitev pristojnega organa finančne nasprotne stranke iz člena 11(10) Uredbe (EU) št. 648/2012 se pristojnemu organu nefinančne nasprotne stranke sporoči v dveh mesecih po prejemu vseh informacij iz odstavka 1, nasprotnim strankam pa v treh mesecih po prejemu navedenih informacij.

10. Nasprotne stranke, ki so predložile obvestilo ali prejele pozitivno odločitev v skladu z odstavki 6, 7, 8, 9 oziroma 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, takoj obvestijo zadevni pristojni organ o kakšni koli spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz navedenih odstavkov, kakor je ustrezno. Pristojni organ lahko ugovarja uporabi izvzvetja ali umakne pozitivno odločitev, če pride do sprememb okoliščin, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje navedenih pogojev.

11. Kadar pristojni organ sporoči negativno odločitev ali ugovor, lahko zadevna nasprotna stranka predloži novo vlogo ali obvestilo samo, kadar pride do pomembnih sprememb okoliščin, ki so bile podlaga za odločitev ali ugovor pristojnega organa.

ODDELEK 2

Pogoji, ki veljajo za uporabo izvzetij za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih znotraj skupine

Člen 33

Merila, ki veljajo za pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev in odplačilo obveznosti

Šteje se, da obstaja pravna ovira za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnima strankama iz odstavkov 5 do 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, kadar obstajajo dejanske ali predvidene omejitve pravne narave, vključno z vsem naslednjim:

- (a) kontrole valute in devizni nadzor;
- (b) regulativni, upravni, pravni ali pogodbeni okvir, ki preprečuje vzajemno finančno podporo ali bistveno vpliva na prenos sredstev znotraj skupine;
- (c) izpolnjen je kateri koli pogoj o zgodnjem ukrepanju, sanaciji in reševanju iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, zaradi česar pristojni organ predvideva oviro za takojšen prenos lastnih sredstev in odplačilo obveznosti;
- (d) obstoj manjšinskih deležev, ki omejujejo pristojnosti odločanja znotraj subjektov, ki tvorijo skupino;
- (e) narava pravne strukture nasprotne stranke, kot je opredeljena v njenih statutih, ustanovnih aktih in notranjih predpisih.

Člen 34

Merila, ki veljajo za praktične ovire za takojšen prenos lastnih sredstev in odplačilo obveznosti

Šteje se, da obstaja praktična ovira za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnima strankama iz odstavkov 5 do 10 člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, kadar obstajajo omejitve praktične narave, vključno z vsem naslednjim:

- (a) nezadostna razpoložljivost neobremenjenih ali likvidnih sredstev za nasprotno stranko, ko so ta potrebna;
- (b) ovire operativne narave, ki učinkovito odložijo ali preprečijo takšne prenose ali odplačila, ko ta zapadejo.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

POGLAVJE IV

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 35

Prehodne določbe

Nasprotne stranke iz člena 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 lahko še naprej uporabljajo postopke obvladovanja tveganja, ki so vzpostavljeni na datum začetka uporabe te uredbe, v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, sklenjenimi med 16. avgustom 2012 in zadevnimi datumi začetka uporabe te uredbe.

Člen 36

Uporaba člena 9(2), člena 11, členov 13 do 18, točk (c), (d) in (f) člena 19(1), člena 19(3) in člena 20

1. Člen 9(2), člen 11, členi 13 do 18, točke (c), (d) in (f) člena 19(1), člen 19(3) in člen 20 se začnejo uporabljati:
 - (a) en mesec po začetku veljavnosti te uredbe, kadar imata obe nasprotni stranki skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 3 000 milijard EUR ali pripadata skupinama, od katerih ima vsaka skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 3 000 milijard EUR;
 - (b) 1. septembra 2017, kadar imata obe nasprotni stranki skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 2 250 milijard EUR ali pripadata skupinama, od katerih ima vsaka skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 2 250 milijard EUR;
 - (c) 1. septembra 2018, kadar imata obe nasprotni stranki skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 1 500 milijard EUR ali pripadata skupinama, od katerih ima vsaka skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 1 500 milijard EUR;
 - (d) 1. septembra 2019, kadar imata obe nasprotni stranki skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 750 milijard EUR ali pripadata skupinama, od katerih ima vsaka skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 750 milijard EUR;
 - (e) 1. septembra 2020, kadar imata obe nasprotni stranki skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 8 milijard EUR ali pripadata skupinama, od katerih ima vsaka skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov brez opravljenega centralnega kliringa višji od 8 milijard EUR;
2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3 tega člena, se člen 9(2), člen 11, členi 13 do 18, točke (c), (d) in (f) člena 19(1), člen 19(3) in člen 20 začnejo uporabljati:
 - (a) 3 leta po začetku veljavnosti te uredbe, če se v zvezi z zadevno tretjo državo ni sprejel sklep o enakovrednosti v skladu s členom 13(2) Uredbe (EU) št. 648/2012 za namene člena 11(3) navedene uredbe;
 - (b) na poznejšega izmed naslednjih datumov, če se je v zvezi z zadevno tretjo državo sprejel sklep o enakovrednosti v skladu s členom 13(2) Uredbe (EU) št. 648/2012 za namene člena 11(3) navedene uredbe:
 - (i) štiri mesece po začetku veljavnosti sklepa, sprejetega v skladu s členom 13(2) Uredbe (EU) št. 648/2012 za namene člena 11(3) navedene uredbe v zvezi z zadevno tretjo državo;
 - (ii) datuma, določenega v skladu z odstavkom 1.
3. Odstopanje iz odstavka 2 se uporablja samo, kadar nasprotne stranke v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (a) ena nasprotna stranka ima sedež v tretji državi, druga nasprotna stranka pa v Uniji;
 - (b) nasprotna stranka s sedežem v tretji državi je finančna nasprotna stranka ali nefinančna nasprotna stranka;

- (c) nasprotna stranka s sedežem v Uniji je:
- (i) finančna nasprotna stranka, nefinančna nasprotna stranka, finančni holding, finančna institucija ali podjetje za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne zahteve skrbnega in varnega poslovanja, nasprotna stranka iz tretje države iz točke (a) pa je finančna nasprotna stranka;
 - (ii) finančna nasprotna stranka ali nefinančna nasprotna stranka, nasprotna stranka iz tretje države iz točke (a) pa je finančna nasprotna stranka;
- (d) obe nasprotni stranki sta v celoti vključeni v isto konsolidirano poročilo v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (e) za obe nasprotni stranki se uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj;
- (f) izpolnjeni so pogoji iz poglavja III.

Člen 37

Uporaba člena 9(1) ter členov 10 in 12

1. Člen 9(1) ter člena 10 in 12 se začnejo uporabljati:
 - (a) en mesec po začetku veljavnosti te uredbe za nasprotni stranki, ki imata skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov OTC brez opravljenega centralnega kliringa višji od 3 000 milijard EUR ali pripadata skupinama, od katerih ima vsaka skupni povprečni nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov OTC brez opravljenega centralnega kliringa višji od 3 000 milijard EUR;
 - (b) 1. marca 2017 ali 1 mesec po začetku veljavnosti te uredbe, odvisno od tega, kateri nastopi pozneje.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 v zvezi z valutnimi terminskimi posli iz točke (a) člena 27, se člen 9(1) ter člena 10 in 12 začnejo uporabljati na tistega od naslednjih datumov, ki nastopi prej:
 - (a) 31. decembra 2018, če se uredba iz točke (b) še ne uporablja;
 - (b) na datum začetka uporabe Delegirane uredbe Komisije (*), ki podrobneje določa nekatere tehnične elemente v zvezi z opredelitvijo finančnih instrumentov glede fizično poravnanih valutnih terminskih poslov, ali na datum, določen v skladu z odstavkom 1(b), odvisno od tega, kateri nastopi pozneje.

Člen 38

Datumi začetka uporabe za določene pogodbe

1. Z odstopanjem od člena 36(1) in člena 37 v zvezi z vsemi izvedenimi finančnimi instrumenti OTC brez opravljenega centralnega kliringa, ki so opcije na lastniške instrumente posamezne družbe ali opcije na indeks, se členi iz člena 36(1) in člena 37 začnejo uporabljati tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.
2. Z odstopanjem od člena 36(1) in člena 37 se v primeru, da nasprotna stranka s sedežem v Uniji sklene pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa z drugo nasprotno stranko, ki spada v isto skupino, členi iz člena 36(1) in člena 37 začnejo uporabljati od datumov, določenih v skladu z navedenimi členi ali 4. julija 2017, odvisno od tega, kaj je pozneje.

Člen 39

Izračun skupnega povprečnega nominalnega zneska

1. Za namene členov 36 in 37 se skupni povprečni nominalni znesek izračuna kot povprečje celotnega bruto nominalnega zneska, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) zabeležen je na zadnji delovni dan marca, aprila in maja 2016 v zvezi z nasprotnimi strankami iz točke (a) člena 36(1);

(*) C(2016) 2398 final.

- (b) zabeležen je na zadnji delovni dan marca, aprila in maja leta iz vsake od točk v členu 36(1);
 - (c) vključuje vse subjekte skupine;
 - (d) vključuje vse pogodbe skupine o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa;
 - (e) vključuje vse pogodbe skupine o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, sklenjene znotraj skupine, pri čemer se vsaka šteje enkrat.
2. Za namene odstavka 1 KNPVP z dovoljenjem v skladu z Direktivo 2009/65/ES in alternativni investicijski skladi, ki jih upravljajo upravitelji alternativnih investicijskih skladov, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2011/61/EU ali so registrirani v skladu z njo, se štejejo kot različni subjekti in se obravnavajo ločeno, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) skladi so jasno ločene skupine sredstev za namene insolventnosti ali stečaja skladov;
 - (b) ločene skupine sredstev niso zavarovane s premoženjem, zajamčene ali drugače finančno podprte z drugimi investicijskimi skladi ali s strani njihovih upraviteljev.

Člen 40

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. oktobra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Povezava med verjetnostjo neplačila (PD) in stopnjo kreditne kakovosti za namene členov 6 in 7

Notranja bonitetna ocena z verjetnostjo neplačila, ki je enaka ali nižja od vrednosti v tabeli 1, se poveže z ustrezno stopnjo kreditne kakovosti.

Tabela 1

Stopnja kreditne kakovosti	Verjetnost neplačila, kot je opredeljena v členu 4(54) Uredbe (EU) št. 575/2013, nižja od ali enaka:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

PRILOGA II

Metodologija za prilagoditev vrednosti zavarovanja s premoženjem za namene člena 21

1. Vrednost zavarovanja s premoženjem se prilagodi, kot sledi:

$$C_{\text{vrednost}} = C \cdot (1 - H_C - H_{FX})$$

pri čemer je:

C = tržna vrednost zavarovanja s premoženjem;

H_C = odbitek, ki ustreza zavarovanju s premoženjem, kot se izračuna v skladu z odstavkom 2;

H_{FX} = odbitek, ki ustreza valutni neusklajenosti, kot se izračuna v skladu z odstavkom 6.

2. Nasprotni stranki uporabita vsaj odbitke iz tabel 1 in 2 za tržno vrednost zavarovanja s premoženjem:

Tabela 1

Odbitki za dolgoročne ocene kreditne kakovosti

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost	Odbitki za dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti iz člena 4(1)(c) do (e) in (h) do (k), v %	Odbitki za dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti iz člena 4(1)(f), (g), (l) do (n), v %	Odbitki za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 4(1)(o), v %
1	≤ 1 leto	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 let	2	4	8
	> 5 let	4	8	16
2–3	≤ 1 leto	1	2	4
	> 1 ≤ 5 let	3	6	12
	> 5 let	6	12	24
4 ali manj	≤ 1 leto	15	n. r.	n. r.
	> 1 ≤ 5 let	15	n. r.	n. r.
	> 5 let	15	n. r.	n. r.

Tabela 2

Odbitki za kratkoročne ocene kreditne kakovosti

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Odbitki za dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti iz člena 4(1)(c) in (j), v %	Odbitki za dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti iz člena 4(1)(m), v %	Odbitki za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 4(1)(o), v %
1	0,5	1	2
2–3 ali manj	1	2	4

1. Lastniški instrumenti v glavnih indeksih, obveznice, zamenljive za lastniške instrumente v glavnih indeksih, in zlato imajo odbitek v višini 15 %.
 2. Za primerne enote v KNPVP je odbitek tehtano povprečje odbitkov, ki bi se uporabili za sredstva, v katera vlaga sklad.
 3. Odbitek za gibljivo kritje v obliki denarnih sredstev je 0 %.
 4. Za namene izmenjave gibljivega kritja se odbitek v višini 8 % uporabi za vsa zavarovanja, ki niso v obliki denarnih sredstev, predložena v drugi valuti, kot je valuta, dogovorjena v posamezni pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, zadevni okvirni pogodbi o pobotu ali relevantni prilogi o kreditni podpori.
 5. Za namene izmenjave začetnega kritja se odbitek v višini 8 % uporabi za vsa zavarovanja, ki so in niso v obliki denarnih sredstev, predložena v valuti, ki ni valuta, v kateri je bilo treba opraviti plačila v primeru zgodnjega prenehanja ali neplačila v skladu s posamezno pogodbo o izvedenih finančnih sredstvih, zadevni pogodbi o izmenjavi zavarovanja s premoženjem ali zadevni prilogi o kreditni podpori (v nadaljnjem besedilu: valuta prenehanja). Vsaka nasprotna stranka lahko izbere drugo valuto prenehanja. Kadar v pogodbi valuta prenehanja ni navedena, se odbitek uporabi za tržno vrednost vseh sredstev, ki so predložena kot zavarovanje s premoženjem.
-

PRILOGA III

Lastne ocene nestanovitnosti za odbitke, ki se uporabijo za tržno vrednost zavarovanja s premoženjem za namene člena 22

1. Izračun prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) izračun nasprotnih strank temelji na 99. percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;
- (b) izračun nasprotnih strank temelji na obdobju unovčenja vsaj 10 delovnih dni;
- (c) nasprotne stranke odbitke izračunajo tako, da se odbitki na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

pri čemer je:

H = odbitek, ki se uporabi;

H_M = odbitek, kadar obstaja dnevno prevrednotenje;

N_R = dejansko število delovnih dni med prevrednotenji;

T_M = obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla;

- (d) nasprotne stranke upoštevajo slabšo likvidnost sredstev nižje kakovosti. Obdobje unovčenja prilagodijo navzgor v primerih, ko obstaja dvom glede likvidnosti zavarovanja s premoženjem. Poleg tega tudi opredelijo, kdaj lahko pretekli podatki podcenijo morebitno nestanovitnost. Taki primeri se obravnavajo s pomočjo scenarija izjemnih situacij;
- (e) dolžina predhodnega opazovalnega obdobja, ki ga institucije uporabljajo za izračun odbitkov, je najmanj eno leto. Za nasprotne stranke, ki uporabljajo sistem tehtanja ali druge metode za predhodno opazovalno obdobje, je dolžina dejanskega opazovalnega obdobja najmanj eno leto.
- (f) Tržna vrednost zavarovanja s premoženjem se prilagodi, kot sledi:

$$C_{\text{vrednost}} = C \cdot (1 - H)$$

pri čemer je:

C = tržna vrednost zavarovanja s premoženjem;

H = odbitek, kot se izračuna v točki (c) zgoraj.

2. Za gibljivo kritje v obliki denarnih sredstev velja odbitek 0 %.

3. Nasprotne stranke lahko za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno ECAI, uporabijo lastno oceno nestanovitnosti za vsako kategorijo vrednostnih papirjev.

4. Pri določanju ustreznih kategorij vrednostnih papirjev za namene odstavka 3 nasprotne stranke upoštevajo vrsto izdajatelja vrednostnega papirja, zunanjo bonitetno oceno vrednostnih papirjev, njihovo preostalo zapadlost in njihovo spremenjeno trajanje. Ocene nestanovitnosti so reprezentativne za vrednostne papirje, vključene v kategorijo.

5. Izračun odbitkov, ki izhajajo iz uporabe točke (c) odstavka 1, izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) nasprotna stranka uporabi ocene nestanovitnosti v dnevnem procesu upravljanja tveganj, vključno v povezavi z mejami izpostavljenosti;
 - (b) kadar je obdobje unovčenja, ki ga uporablja nasprotna stranka, daljše od obdobja iz točke (b) odstavka 1 za vrsto zadevne pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, navedena nasprotna stranka poveča odbitke v skladu s formulo kvadratnega korena časa iz točke (c) navedenega odstavka.
-

PRILOGA IV

Standardizirana metoda za izračun začetnega kritja za namene členov 9 in 11

1. Nominalni zneski ali vrednostni osnove pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC v nizu pobotov, kot je ustrezno, se pomnožijo z odstotki v tabeli 1:

Tabela 1

Kategorija	Faktor pribitka
Kredit: 0–2 leti preostale zapadlosti	2 %
Kredit: 2–5 let preostale zapadlosti	5 %
Kredit: več kot 5 let preostale zapadlosti	10 %
Blago	15 %
Lastniški kapital	15 %
Tuja valuta	6 %
Obrestna mera in inflacija: 0-2 let preostale zapadlosti	1 %
Obrestna mera in inflacija: 2–5 let preostale zapadlosti	2 %
Obrestna mera in inflacija: več kot 5 let preostale zapadlosti	4 %
Drugo	15 %

2. Bruto začetno kritje niza pobotov se izračuna kot vsota produktov iz odstavka 1 za vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC v nizu pobotov.
3. Za pogodbe, ki spadajo v več kot eno kategorijo, se uporabi naslednja obravnava:
- kadar je mogoče jasno identificirati zadevni dejavnik tveganja, se pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC razporedijo v kategorijo, ki ustreza navedenemu dejavniku tveganja;
 - kadar pogoj iz točke (a) ni izpolnjen, se pogodbe razvrstijo v kategorijo z najvišjim faktorjem pribitka med relevantnimi kategorijami;
 - zahteva po začetnem kritju za niz pobotov se izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{neto začetno kritje} = 0,4 * \text{bruto začetno kritje} + 0,6 * \text{NGR} * \text{bruto začetno kritje}$$
 pri čemer je:
 - neto začetno kritje število, zmanjšano za zahteve po začetnem kritju za vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC z dano nasprotno stranko, vključene v niz pobotov;
 - NGR neto/bruto razmerje, izračunano kot količnik med neto nadomestitvenimi stroški niza pobotov z dano nasprotno stranko v števcu in bruto nadomestitvenimi stroški navedenega niza pobotov v imenovalcu;

- (d) za namene točke (c) so neto nadomestitveni stroški niza pobotov nič ali vsota trenutnih tržnih vrednosti vseh pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC v nizu pobotov, odvisno od tega, kaj je višje;
 - (e) za namene točke (c) so bruto nadomestitveni stroški niza pobotov vsota trenutnih tržnih vrednosti vseh pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, izračunanih v skladu s členom 11(2) Uredbe (EU) št. 648/2012 in členoma 16 in 17 Delegirane uredbe (EU) št. 149/2013, s pozitivnimi vrednostmi v nizu pobotov;
 - (f) nominalni znesek iz odstavka 1 se lahko izračuna s pobotom nominalnih zneskov pogodb, ki so v nasprotni smeri in so sicer identične v vseh pogodbenih lastnostih, razen v svojih nominalnih zneskih.
-